ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

——:o:——

முதலாயிரம் - நாய்ச்சியார்திருமொழி

ப்ரதிபதமும்,

வ்யாக்யாநமும்,

அரும்பதவிளக்கமும்;

ஸம்புடம்-உ.] சித்ரபாநுவரு-சித்திரைமீ. [ஸஞ்சிகை-உஅ.

சென்னைநகர்:

மிமோரியல்அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—•—

கஅஅஉ வரு ௴ மேமீ

Registered Copy-right.

O22:417ந,1ய
M82

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆண்டாளருளிச்செய்த

நாய்ச்சியார் திருமொழிக்கு

பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யாநாவதாரிகை.

ப்ராபகஸ்வீகாரமும் பண்ணி ப்ராப்யத்தையும் நிஷ்கர்ஷித்தாராய் நின்றது கீழ்; இந்த ப்ரஸங்கத்திலே இத்தலைக்கு வேண்டுவது. இத்தலையில் கண்ணழிவற்றிருந்தது; அவன்பக்கலிலே அபிநிவேசம் கரைபுரண்டிருந்தது. அந்தரங்க அபிநிவேசாநுரூபமாகப் பெற்றுக்கொடுக்கக் கண்டதில்லை; இத்தலையிலே ஒருதேவதையைக் கொண்டிருந்து அது பக்வமாகப் பெறுகிறேனென்று ஆறியிருக்கலாவது; அதுக்கு அவனொருவனிறே யிருந்தது. இனி, பரிகரிக்க வொண்ணும் பலத்தோடு வ்யபிசாரமில்லாதபடி ஸித்தமாயிருந்தது; இங்ஙனே யிருக்கச் செய்தே பலிக்கக் காணாமையாலே புக்தர் புக்த ஸ்ருபணை ஷடமல்லாதபடி கலங்கி, அபிமதவிஷயத்தைப் பிரிந்தார் திரியட்டும் கூடுகைக்கு மடலெடுக்குமாப்போலே, பிரிந்தாரைக்கூட்டும் பொருகையே ஸ்வபாவமாக வுடையானொருவனென்று நினைத்து பஞ்சாக காமஸமாச்ரயணம் பண்ணிப் பெறுகைசியிலே உபக்ரமிக்கிறாள்.

அரும்பதவிளக்கத்தின் அவதாரிகை.

ப்ராபகஸ்வீகாரமென்றது - "புண்ணியம் நாமுடையோம்" என்றதைப்பற்ற. ப்ராப்யத்தையும் நிஷ்கர்ஷித்தாரென்றது - "உனக்கே நாமாட்செய்வோம்" என்றதைப்பற்ற. ப்ரதிபத்தியையுமாகில் காமன்காலிலே விழுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இத்தலையில் கண்ணழிவற்று) (கண்டதில்லை) ஆகையாலே விழுகிறாள் என்று வாக்யத்தைப் பூரிப்பது. ஆகையாலே இத்தலையில் கண்ணழிவற்றிருந்தது என்று கூட்டுவது. இந்தப்ரஸக்தி புண்டானது கொண்டு கண்ணழிவில்லையாகவேணுமோ வென்ன; உபாயஸ்வீகாரத்தாலான இவன் ஸ்வபாவத்தாலும் ஸ்வீகர்த்தமான உபாயஸ்வபாவத்தாலும் கண்ணழிவில்லாமையை இரண்டுவழியாலே சொல்லுகிறார் (இத்தலையிலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) (இங்ஙனே யிருக்கச்செய்தேயும் பலிக்கக்காணாமையாலே - அவன்பக்கலிலே அபிநிவேசம் கரைபுரண்டிருந்தது, அந்தரங்க அபிநிவேசாநுரூபமாகப் பெற்றுக்கொடுக்கக்கண்டதில்லை; ஆகையாலே புக்தர் புக்த ஸ்ருபணை ஷடமல்லாதபடி கலங்கி) என்று வாக்யங்களின் முன்னுகையோதிக்கொள்வது. இதுக்கு நியாமகம்; - மேலே (ஸ்ரீநாதநாஸ்வீ - மஹிமா ச சாந்த்) என்கிற வாக்யத்திலே, (ப்ரேமாந்தராலே வந்தமருட்சி படுத்துகிற படிதோ வித) என்று - அபிநிவேசமே கலக்கத்துக்கு ஹேது வென்றிருக்கையாலே,

பெருமானை யல்லது அறியாத இருவரையும் இன்னார் அவர்க்கு நன்மையை யென்னுனி, "ஸர்வாந் தேவாந் நமஸ்யந்தி" "ஸர்வாந் தேவாந் நமஸ்யந்தி" என்று - தேவதைகள் காலிலே விழுந்தார்களிறே; இவ்வளவு தன்னை பரதனையாகிலும் வேண்டிட்டொன்று திருவடி, "நமோஸ்து வாசஸ்பதயே" "நமோஸ்து வாசஸ்பதயே" என்றுனிறே; இழ் நாம்செய்து நின்ற நிலை இது, தவிர்த்தது இது என்றறியாதபடி கலங்கிறுடைய வ்யாபாரம் இருக்கும்படியிறே. "அஸ்த்ராஞ்சலிம் ஸ்ரீமாந்" "ப்ரயோஜகாரிதப் ப்ரேமாந்தா" என்கிற ப்ரேமத்தாலே வந்த மருட்சிபடுத்துகிற படிறே யிது. "ராஜோராகாத்மகம்" "ராஜோரா காத்மகம்வித்தி" என்கிறபடியே ஸத்வநிஷ்டரான ஸத்விகரோடே சேர்ந்து பகவத்ஸமாச்ரயணம் பண்ணக்கடவதாயிருக்க, ஸாத்விகாக்ரேஸரான பெரியாழ்வார் வயிற்றிலே பிறந்தவள், ராஜோகுணப்ரசுரரான தேவதைகள் காலிலே விழும்படி யென்னென்னில்; அநபாயினியான பிராட்டி பெருமாளை யாண்டாளைத்தியகைப் பிலேவுயார்த்தமாக "ஸர்வாந் தேவாந் நமஸ்யந்தி" "ஸர்வ தேவ நமஸ்யந்தி" என்று - எல்லா தேவதைகள் காலிலே விழுந்தாப்போலவும், இவருடைய இருந்தமப்பனாரான நம்மாழ்வார் "தெய்வங்காள்" என்று தேவதைகளை முன்னிட்டாப்போலவும், இவளும் அவர்க்குக் கலங்கினபடி. இப்படிப்பட்ட கலக்கத்திலே பிரிந்தாரைக் கூட்டுமென்று இதுவே கொண்டு காமஸமாச்ரயணம் பண்ணுகிறாள், தன்னுடைய அதிமாத்ர நிலையிலே இவள் பிரிந்தாரைச் சேர்ப்பது. இதுதான் இவருடைய ப்ராப்ய த்வரை யிருக்கும்படி. அதாவது - பெரியாழ்வார், ப்ராப்யருசியாலே ஒரு கருமுகை மொட்டாகிலும் பட்டபெருங்கோயில் இவையாறுடைய திருக்குழலிலே வெடிக்கவேணும் என்று கருமுகையை ஸம்பந்தவியாதிப்பர்;

இப்படி கலக்கத்தாலே தேவதாந்தர ஸமாச்ரயணம்பண்ணினபெருண்டோ வென்ன (பெருமானையித்யாதி) இக்கலக்கத்தாலே தேவதாந்தர ஸமாச்ரயணம் பண்ணினதுக்கு உதாஹரணம். ("நமோஸ்துதே" "வாசஸ்பதயே" என்றுனிறே) என்ற வசநதமும், அதுகையாலே, இழ் நாம்செய்தது இது நின்றநிலை இது என்று கூட்டுவது. செய்து நின்ற நிலையாவது - ஸர்வேஸ்வரனையே ப்ராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவும் ஸ்வீகரித்து நின்ற நிலையென்றபடி. தவிர்ந்தது வென்றது - தத்வ்யதிரிக்த ப்ராப்ய ப்ராபகாபாஸங்களைத் தவிர்த்த தென்றபடி. ஆனால் அத்தனை த்யாஜ்யமன்றோ வென்ன (அஸ்த்ராஞ் - ப்ரயோஜக இத்யாதி) மருட்சிபடுத்துகிற படியிட்டுறைதன், பக்திபூர்வகமாக ஆச்ரயிக்கிறோ மென்றுனிலையென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ராஜோராகாத்மகம் - ராஜோராகாத்மகமித்யாதி) கடைத்தேற விழும்படியாய்த்தென்றபடி. ஸர்வேஸ்வரனைப் பெறவேணு மென்கிற த்வரையாலே கடைகுளு காமஸமாச்ரயணம் பண்ணுகிறாள் வேறு மாகில், "மத்தநன் னறுமலர் முருக்கமலர் கொண்டு" என்று - மதமத்தை முதலானவற்றை ஸம்பந்திக்கிறதென்னென்ன (இதுதானித்யாதி.)

இவருடைய ப்ராப்யத்வரை யிருக்கும்படி - காமன்காலிலே பொருமதமத்த மலராகிலும் முருக்கம்மொட்டாகிலும் வெடிக்கவேணு மென்று மதமத்தம் முருக்கு இவற்றை ஸம்பந்தியாநிற்கும். கடைகுக்குகத்தேதெடிட்டவேணுமிறே. ... ... *

மேல் "அதாவது" இத்யாதிப்ய பர்தகாதுகுணமாக, கீழே காமஸமாச்ரயணத்துக்கடி ப்ராப்யத்வரையே என்று வோபாதி, மதமத்தைமுதலானவற்றை ஸம்பந்திக்கையும் ப்ராப்யத்வரா கார்யமென்று இங்கினை வகையிட்டருளிச்செய்வர். ஆனால் கருமுகை முதலான ஸம்பந்த புஷ்பங்களை யிட்டே இத்தை யிடுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கடைசித்யாதி.)

ப்ரவேசே ப்ர. (இருப்பானைவயிலே - ப்ராப்யத்தையும் நிஷ்கர்ஷித்து - ப்ராபகஸ்வீகாரமும் பண்ணிறுசைப் நின்றது) என்று வாக்யத்தை அர்த்தவித்துக்கொள்வது, ப்ரஸித்தியே அமையுமாகில் காமன்காலிலே விழுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இத்தலையில்கண்ணித்யாதி.)(கண்டதில்லை) ஆகையாலே விழுகிறாள் என்று வாக்யார்த்தப்பூர்ப்பது, எத்தனை அதிலேயே முண்டாலும் "ஏகஸ்மிந்நேவ ஸ்ருஷ்டி" "தத்தஸ்யைத் ப்ரபபேத்", என்று - அவனை யார்த்திருக்குமதொழிய இப்படி கலங்கி காமஸமாச்ரயணம்பண்ணவேண்டும் நிலைநிற்க்கது; உபாயாந்தரபரித்ரஹமில்லாமையாலும், பரிகரத்தித்த உபாயத்துக்கு பல்யாபிசாரமில்லாமையாலும் கலங்கிப்பண்ணுகிறாளென்னுமத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தலையிலே ஒருவித்யாதி.) இப்படி கலங்கி இதரஸமாச்ரயணம் பண்ணினவர்களுண்டோ வென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (பெருமானை யல்லதித்யாதி) ஸமுத்ரதரணம் பண்ணும்போது "நமோஸ்து வாசஸ்பதயே - நமோஸ்து வாசஸ்பதயே" என்றுனிறேதிருவடி; வ்யாபாரம் இருக்கும்படியிறே இது என்னுமதிப்பது. இது - காமஸமாச்ரயணம், கலக்கம் த்யாஜ்யமன்றோ, வென்ன; ப்ரேமகார்யமான கலக்கம் - உபாதேயமென்கிறார் (அஸ்த்ராஞ் - ப்ரயோஜகாரிதித்யாதி.) கலக்கத்தின் அவதி எவ்வளவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ராஜோராகாத்மகமித்யாதி.) காமன்றான் பிரிந்தாரைக் கூட்டுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைலயித்யாதி.) தன்னுடைய அதிமாத்ரனையாவது அதிமவுத் பார்ப்பத்திலே ருத்ரன் தயஸ்ஸைபண்ண; அதிமாத்ரன் றதியானைபார்வதியை ஸம்பந்திக்கவிட்டு; தேவர்கள் இவன் தபஸ்ஸை அழிக்கைக்குக் காமனை ப்ரேரிக்க; அவன், தன்னை தவிப்பிணைான்; ஆறுமும் இத்தனையும் செய்யவேணுமென்ன; தன்னை யுழியமாறிருத்ரனையும் பார்வதியையும் கூட்டினைப்ரவ்ருத்தி. மதமத்தைதமத்தை விசேஷம். இப்படி அதிப்ர வனையானவள் கல்யபுஷ்பத் தேடியிடாமல் இத்தை யிடுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கடைசித்யாதி.) ... ... *

தையொரு திங்களுந் தரைவிளக்கித் தண்மண்டலமிட்டு மாசிமுன்னாள், ஐயநுண்மணல்கொண்டு தெருவணிந்து அழகினுக் கலங்கரித்து அனங்கதேவா, உய்யவுமாங்கொலோவென்று சொல்லி உன்னையு மும்பியையுந் தொழுதேன், வெய்யதோர் தழலுமிழ் சக்கரக்கை வேங்கடவற் கென்னை விதிக்கிற்றியே. (௧)

ப-ரை. தையொரு திங்களும் - தைமாஸம் முழுதும், தரை - அவன் வரும் ஸ்தலத்தை, விளக்கி - அலங்கரித்து, தண் - குளிர்ந்து அழகியதான, மண்டலம் - மண்டலாகாரமான கோலத்தை, இட்டு - இட்டும், மாசி - மாசிமாஸத்தில், முன்னாள் - முதல்பக்ஷத் திலும், ஐய - அழகியதாய், நுண் - நுண்ணிதான, மணல்கொண்டு - மணலைக்கொண்டு, தெரு - அவன்வரும் தெருவை, அழகினுக்கு - கேவலம் அழகுக்காகவே, அணிந்து - அழகுபெறும்படி, அலங்கரித்து - அலங்காரம்பண்ணி, அனங்கதேவா - காமதேவனே, உய்யவுமாங்கொலோ என்று - உஜ்ஜீவிக்கவுங் கூடுமோ என்றிட, சொல்லி - இவ்வையாலே சொல்லி, உன்னையும் —, உம்பியையும் — உன்தம்பியான ஸாமனையும், தொழுதேன் —; வெய்யது - வெவ்வியதான, தழல் உமிழ் - நெருப்பைப் பொழிகின்ற தான தாய், ஆர்-அத்விதீயமான, சக்கரம் - திருவாழியை, கை - திருக்கையிலே யுடைய, வேங்கடவற்கு - திருமலையிலெழுந்தருளி யிருக்கிறவனுக்கு, என்னை —, விதிக்கிற்றி - அந்தரங்க கைங்கர்யம் பண்ணும்படி விதிக்கவேணுமென்கிறாள்.

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (தையொரு திங்களும்) மார்கழிமாஸ மொருமாஸமும் நோன்புநோற்றார்களாய் நின்றதிறே; இனி தை யொருமாஸமும் அவன்வரும் ஸ்தலத்தை அலங்கரித்து. (தையொரு திங்களும்) "செங்கண்மா லெங்கண்மாலென்று நாளெண்ணாளும் நா ளாகும்" என்று - ஸர்வேச்வரன் நம்பக்கலிலே ஆபிமுக்யம் பண்ணிறேனென்று அபிமதனாகுண்டாகில் காலத்ரயமும் அழிந்து கழுந்த பெற்றுச் செல்லாநிற்குமிறே. இப்படி ஒருநாளே காலக்ஷேபம் மிகை யென்றிருக்குமவிஷயத்தைப்பற்றி வைத்திறே இவன்காலி லே யொருமாஸமாகத் தாவைப்பார்க்கிறது.

முதற்பாட்டு. ஸ்வாபதேசத்தை யிட்டுக்கொண்டு வ்யாக்யாதா வின் நடுவாறு (செங்கண்மாலித்யாதி.) பகவத்ஸமாஸ்ரயணம்ஸாபேக்ஷ கம், காமஸமாஸ்ரயணம் நிரபேக்ஷ மென்னுமத்தை யருளிச்செய்கி றார் (இப்படி யொருநாளித்யாதி) (மிகைநவனிறே) இப்போது காம னுக்கு பரிசர்யை பண்ணுகிறாளென்று பூரிப்பது. [செங்கண்மாலா னவனே எங்கண்மால்] நம்பக்கலிலே இச்சைதான், மால் - வ்யாமோ ஹத்தையுடையவனென்று ஸர்வேச்வரன் அபிமதனாகுண்டாகி லென்று ஸர்வேஸ்வரனுடைய அபிமதனாகிலுமல் ஸாக்ஷாத் ஸங்கத மாம்; அபிமதனாகாளென்றது - அதுஸந்திப்ப தொருநாளென்றபடி. (உண்டாகில்) என்கிற பதிப்பதம்-சேதநனுக்கு ஸர்வேசவிஷ யத்தில் ஆபிமுக்ய தௌர்லப்யத்தைப்பற்ற.

(தரை - விளக்கி) திருக்கண்ணமங்கையாண்டானைப்போலே இது தானே ப்ரயோஜனமாய்ச் செல்லுகிறபடி; ஸர்வேச்வரனுக்கு அவனிதானமான ஸ்தலங்களிலே புக்கு பரிசர்யைபண்ணிப்போரு ம் அதுபாயிலே பிறந்தவனிறே. பகவத்கைங்கர்யம் பண்ணுகைக்கு ஸ்தலமாத்தி பண்ணுகிறபடியிறே இது.

(தண்மண்டலமிட்டு) குளிர்ந்து தர்மநீயமான மண்டலத்தை யிட்டு. * தொழுதெழு தென்று மிது மிகையான விஷயத்தை ப்பற்றி வைத்து இங்கே மண்டல பூஜை பண்ணுகிறாளிறே ஆழ் ருமை. (மண்டலமிட்டு) வர்த்தகளைகளைய யநுஷ்டியாநிற்கச்செய் தே இவள் செய்கையாலே அதுதானே ஸைக்வர்த்தமா யிருக்கிறபடி. (தண்மண்டலமிட்டுமாசிமுன்னாள்) ஒருப்ரயோகம்பண்ணும்போது ஒருமண்டலம் வேணிக்கவேணுமிறே; அதுக்கு பலவ்யாப்தி உண் டாம்போது அதுக்காக மண்டலமொவை பண்ணுகிறாள். (தண்மண் டலமிட்டு) இம்மண்டலத்தில் செய்தவிடாத தொன்றிறே இவள் செய்கிறது. (மாசிமுன்னாள்) மாசிமுற்கூறு - முதல் பதினைந்து. ஒருபக்ஷத்திலே யின்று அநுஷ்டிக்கவேணுமே. (ஐய நுண்மணல் கொண்டு தெருவணிந்து) ஐயதாய் அவன் ஸௌகுமார்யத்துக்குச் சேரும்படி நுண்ணிதான மணலைக்கொண்டு, தெருவணிந்து - அவ ன் வரும் தெருவை அலங்கரித்து. (அழகினுக்கலங்கரித்து) வேறொரு ப்ரயோஜனத்துக்காகவன்றிக்கே இதுதானே ப்ரயோஜனமாக அலங் கரிப்பாரைப்போலே அலங்கரித்து! இப்படி ஸாதரமாக ஆஸ்ரயிக்கி றது நீ பெண்பக்கலாகக் கண்டேன்னோ; (அனங்கதேவா) உன்னை அழி யாதிபும் பிரித்தாரை நீ சேர்க்கும் ஸ்வபாவத்தைக்கண்டு. (உய்யவு மித்யாதி) பெறுதப்பாதென் றுஅத்யவஸித்திருக்கலாகவொருவிஷய

"தரைவிளக்கி" என்றதுக்கு ஸ்வாபதேசத்திலே தாத்பர்யங்க ளருளிச் செய்கிறார் (திருக்கண்ணமங்கையாண்டானித்யாதிவாக்யத்வயமும்.) இது ப்ரயோஜனமோ, கைங்கர்யமன்றோ ப்ரயோஜனமென்ன; அரு ளிச்செய்கிறார் (பகவதித்யாதி.) ஸ்தலஸுத்தி - சாடு. கைங்கர்யத்து க்கு ஸாதகமென்றபடி; திருவாராதநத்துக்கு பூர்வாங்கமான ஸ்தல ஸுத்தியென்று தாதி.

மண்டலபூஜை - சாடு. ஸர்த்தாகாரமாகப் பண்ணுகை - அர்த் தம்; தேஹமெல்லாம் பூஜிக்கை - த்வநி. வர்த்தகளைகள் இதரஸமாஸ் ரயண மாகையாலே, வர்த்தகளைகள் பக்திகார்யமாகையாலே ஸித்தர்த் தம். பக்ஷம் - சாடு. பூர்வபக்ஷம் - அர்த்தம்; ஒருபார்ஸ்வம் த்வநி. ஐ - அழகு; ஸ்ச்சதை, ஐயதாய் - மார்த்தவமாய்; மார்தவமென்றபடி. "ஆங்கொலோ" என்று ஸம்பாவிப்பானேன்னென்ன அருளிச்செய் கிறார் (பெறுதப்பாதித்யாதி) ஸம்பந்தத்திலே நோக்காக தாத்பர்யம்

மன்றோ பற்றிற்று; விரோதத்தை விலக்கப் பாரா செய்கிற "உஜ்ஜீவிக்கலாம்" என்று பார்க்கிறது. பலத்துக்கு ஸம்பந்தமில்லாத ஸாதநத்தை பரிக்ரஹித்து வைக்கிற பலம். பாஷாந்திகமான விஷயத்திலே விழுகிறது. (என்னுஞ்சொல்லே) உஜ்ஜீவிக்கலாமென்னுமாசையாலே. (உன்னையும் உம்பியையுந் தொழுதேன்) தம்பிசேர்த்தோடே அவனை உபாஸிக்கப்போந்த வார்த்தையாலே; "[illegible]" "ஸப்ராதா ஸ்ரீமானென்னக்கடவதிறே பருகு நந்தந:" என்னுமாப்போலே, தம்பிமுன்னாகப்பற்றுகிறாள், காமன் தம்பி சாமன்; காமனையும் உன்னையும் தொழுதேனென்கிறாள், "நமோஸ்து ராமாய ஸலக்ஷ்மணாய" "[illegible]" என்னுமாப்போலே. (தொழுதேன்) "தொழேன் அவனையல்லால் தொழா" என்னும் குடியிலே பிறந்திருக்கச்செய்தேயிறே இப்படி விலக்ஷணமாக கைகழிந்தது. "[illegible]" "சாஸ்த்ரார்த்தம்" இத்யாதி - இதக்கிய அபார்த்தம்பண்ணினானின்பு ஒன்றுசெலிக்கிறதும் போகாதென்று ஒன்றேயிருவழி. ஈச்வரார்த்தக்குங்கூட கார்யமாம் ஸ்தானிகிற அஞ்சலி. எதுக்காகத்தான் இப்படித் தொழுகின்றது (வெய்யதோரித்யாதி) ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நித்யஸூரிகளுக்கு ஜலக்கம் கொடுத்துத் தன்செருக்குத்தோற்ற இருக்கிறவன், "வெய்யதோர் தழலுமிழ்" சக்கரக்கையன். இப்பேற்றைப் பெறுகையாலேயும் இன்றும் அங்கு நின்றும் போந்து முதல்பயணம் எடுத்துவிட்டு, ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநமே திருவாழியாழ்வானைக் கையிலே கொடுத்துக் கொண்டு திருமலையிலே வந்து நிற்கையாலும்; அக்கையைத் திருவாழியோடே சேர்த்தியழகைக் காணவேணுமென்று ஆசைப்படுகிற என்னை அவனுடனே சேர்த்துவிடவல்லையே. அவனே அவன் வியாஜ் வந்து நின்றான்; எனக்கு அவனைவழிபடச் செல்லாமை யுண்டாயிருக்கது; இனி சேர்த்துவிடவல்லையோ. இப்பேறு "வெய்யதோர் தழ

(விரோதத்தை இத்யாதி) பாகவதம்-பலித்தல் பெலிக்கல் வந்தது என்றபடி. "பேறுதப்பாது" என்ற வாக்யவிவரணம் (பலத்துக்கு இத்யாதி.)

"சொல்லி" என்றது - ஆசையாலே பெற்றது. காமனை யன்றிக்கே அவன் தம்பியைத் தொழுகிறதுக்குத் தாத்பர்யார்த்தம் (ஸப்ராத்ரு இத்யாதி.) வேறொன்றைச் செய்யாதே அஞ்சலிபண்ணு கைக்கு அஞ்சலிதான் கார்யகரமாமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (க்ருதாபராதே இத்யாதி.) "வேங்கடவற்கு, என்னை" என்கிற பதங்களுக்குத் தாத்பர்யம் (அவனோ இத்யாதி) காயிகாவன் அழகுக் குடலாகவே சொல்லுமொழிய, "வெய்யதோர் தழலுமிழ்" என்கிற

லுமிழ் சக்கரக்கை" என்றதுக்குக்கருத்து - உகவாதாரை யழியச் செய்கைக்கும், உகப்பார்க்குக் கண்டுகொண்டிருக்கைக்கும் இதுதானே பரிகரமாயிருக்கை. "கூராராழிவெண் சங்கேந்தி வாராய்" என்றிறே யிருப்பது. ... ... க

வெள்ளை நுண்மணற்கொண்டு தெருவணிந்து வெள்வரைப்பதன் முன்னம் துறைபடிந்து, முள்ளுமில்லாச்சுள்ளி யெரிமடுத்து முயன்றுன்னை நோற்கின்றேன் காமதேவா, கள்ளவிழ்பூங்கணை தொடுத்துக் கொண்டு கடல்வண்ணனென்பதோர் பேரெழுதிப், புள்ளினைவாய் பிளந்தானென்பதோர் இலக்கினிற்புகவென்னை யெய்கிற்றியே. (உ)

ப - ரை, காமதேவா—, வெள்ளை - வெளுத்து, நுண் - நுண்ணிதாயிருக்கின்ற, மணல்கொண்டு - மணலைக்கொண்டு, தெரு - அவன் வருகிற வழியை, அணிந்து - அலங்கரித்து, வெள்வரைப்பதன் முன்னம் - கிழக்கு வெளுப்பதற்குமுன்னே, துறை - தீர்த்தத்துறைகளிலே சென்று, படிந்து - அவகாஹித்து, முள்ளும் - முள்ளும் முதலியவும், இல்லா - இல்லாத, சுள்ளி - இளஞ்சுள்ளிகளை, எரிமடுத்து - அக்நியிலேயிட்டு, முயன்று - முயற்சி செய்து, உன்னை - உன்னையுமாக, நோற்கின்றேன் - வ்ரத மநுஷ்டிக்கின்றேன்; கள் அவிழ் - மது ஸ்ரவிக்கின்றுள்ள, பூ - புஷ்பங்களாகிற, கணை - அம்புகளை, தொடுத்துக் கொண்டு—, கடல்வண்ணன் - கடல்போன்ற திருநிறத்தையுடையவன், என்பது - என்று சொல்லப்படுகிறான், ஓர் - ஒரு, பேர் - பெயரை, எழுதி—, புள்ளினை - பகாஸுரனுடைய, வாய் - வாயை, பிளந்தான் - கிழித்துப்போகட்டான், என்பது - என்று சொல்லப்படுகிறான், ஓர் இலக்கினில் - ஒரு லக்ஷ்யத்திலே, புக - புகும்படிக்கிடாக, என்னை—, எய்கிற்றி - பண்ணவேணுமென்கிறாள்.

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (வெள்ளை நுண்மணலித்யாதி) வைத்த ப்ரகாரமன்றிக்கே வருவார் போகாதிருக்கை யாகத்தாலும் தேவதையுடைய வொருமார்க்கத்தாலுமாக; வெளுத்து நுண்ணிதாயிருக்கின்ற மணலைக்கொண்டு அவன் வரும்வழியை அலங்கரித்து.

அதுக்குக் கருத்தென்னென்று மங்காபிப்ராயம். இரண்டுக்கும் பரிகரமாயிருக்குமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கூராராழியித்யாதி.) "கூராராழி" என்கையாலே - விரோதிநிரஸநமும், "ஏந்தி" என்கையாலே - அழகும்தோற்றுகிறது. ... ... க

(வெள்வரைப்பதன்முன்னம் துறைபடிந்து) "நாட்டவே நீராடு" என்று அவனை நோக்கிக் குளிக்கவொண்ணாமையாலே விடிவதற்கு முன்னே நீர்நிலைகளிலே முழுகி, "இழ்வாளம்பி வெள்ளென்று" என்று அவனைக் குறித்து நோற்குமிடத்து "அனுக்குத் தன்னுக்கு" என்னும் பித்தனைப்பிறே இவனை நோக்கிச் செய்கிறது. (துறைபடிந்து) ஸ்ரீபராசரமவள் ராமவிரஹமெமநுனைக்குச் செய்யுமத்தையாய்த்து இவள் பக்கலிலே செய்கிறது. [illegible] பாராத்ரேஷு ஸ்வாநாஹா வேறேயிறே. (முள்ளுமில்லாச்) என்னும் மறுகின்னுள்ளவை இல்லாமையைப் பற்றிக்கே முள்ளுமின்றிக்கேயிருக்கிற, சுள்ளி - இளமரம், அத்தை அக்நியிலே இட்டு; ஸமிதை அக்நியிலே போமடுத்தத்தனைப் பக்ஷணம் பண்ணப்போர மெல்லிக்கலாமென்றிருக்கிறாள். பெரியாழ்வார் பகவத்ஸமாராதநரூபமாகச் செல்லும் அக்நிஹோத்ரஹோமத்துக்கு வேண்டுவன எடுத்துக் கைநீட்டக்கடவளிறே. இப்போது இது செய்கிறாள். (முயன்று) "சுத்தே" "தத்கல்பம்" என்னும்படியே அவனே பெறுமது அறிந்திட்டிருக்கக்கடவ நான், இப்போது அவனைப் பெறுகைக்கு உன் காலிலே விழுந்து படுகிற பாடெல்லாம் கண்டாயே. (உன்னை) நான் பற்றியிருக்கும் உபாத்ரான் இன்னதென்று அறிந்திலையோ? அவனைப் பற்றியிருக்கக்கடவ நான் இன்றாக உன் காலிலே விழுந்து அலறுகின்றேன். அதுஎன்று, அதுக்கு நான் செய்யவேண்டுவது என்னென்ன; (கள்ளவிழ்த்திப்பாதி) இனிக் காமனயில் விழிட வேண்டாவியத்து "புரிதை:" என்கிறபடியே - மதுவிரியாநின்றுள்ள புஷ்பபாணங்களைத் தொடுத்துக்கொண்டு, கடல்போலே ப்ராமநுமாகுன வடிவையுடையவனுடைய திருநாமத்தை அம்பிலே யெழுதிக்கொண்டென்னுதல்; ஹ்ருதயத்திலே யெழுதிக்கொண்டென்னுதல். பகாஸுரனு

இரண்டாம்பாட்டு. வெள்வரைப்பு - கிழக்குவெளுக்கை. "வெள்வரைப்பதன் முன்னம்" என்கிற பதத்துக்கு வாக்யார்த்தம் (இழ்வாளம்பித்யாதி) "முன்னம்" என்கிற சப்தார்த்தம் (என்னும்பித்யாதி) செல்லும் - நடக்கும். கைங்கர்யபரராயிருக்கிற பெரியாழ்வாருக்கு ஹோமஸாதனங்களின் யோக்யதையில்லைவிட்டாலும் ஸந்நாஸம்பந்தத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. திருநாமத்தை அம்பிலே யெழுதிக் கொண்டு என்ற பக்ஷத்தில், "ப்ராம்யமான வடிவையுடைய புள்ளினை இன்றுன் அழைப்பட்டான் என்று எழுதிக்கொண்டு அவனுக்கு இவ ளுடையதோ என்பக்கலிலே ப்ரயோஜனத்தை யுண்டாக்கி, இவ்வனைவ னோடே பெண்ணைச் சேர்க்கவேணும் என்று இவ்வளவாகத் தாத்பர்யம் விவக்ஷிதம். ஹ்ருதயத்திலே எழுதிக்கொண்டு என்ற பக்ஷத்தில்,

௩. ஸப்பாமத்தநன்னறுமலர். ப்ரதிபத வ்யாக்யாநங்கள், ஸக்ஷ

டைய வாயைக்கிழித்து விரோதிநிரஸந சீலனாயிருக்கிறவன் பக்கலிலே நான் செல்லும்படி பண்ணவல்லையே. "லக்ஷ்யம்" "பத்தாயம்" ... ... உ

மத்தநன்னறுமலர் முருக்கமலர்கொண்டு முப்போது முன்னடி
வணங்கித், தத்துவமிலியென்று நெஞ்செரிந்து வாசகத்தழித்துன்னை,
வைதிடாமே, கொத்தலர்பூங்கணை தொடுத்துக்கொண்டு கோவிந்த
னென்பதோர் பேரெழுதி, வித்தகன் வேங்கடவாணனென்னும் வி
ளக்கினிற்புகவென்னை விதிக்கிற்றியே. (௩)

ப - ரை. மத்தம் நன்னறுமலர் - ஊமத்தையிலுண்டான நல்ல மலர்களையும், முருக்கமலர் - பலாசபுஷ்பங்களையும், கொண்டு - கையிற்கொண்டு, முப்போதும் - காலை மாலை உச்சியாகிற மூன்றுபொழுதும், உன் - உன்னுடைய, அடி - அடிகளிலே, வணங்கி - தெண்டனிட்டு, தத்துவமிலி - இவன் ஸத்யம் தப்பினவன், என்று - என்று வாயாற்சொல்லி, நெஞ்சு எரிந்து - நெஞ்சுகொதித்து வெறுமனே இடைவாதே, வாசகத்து - வாயால், அழித்து —, உன்னை —, வைதிடாமே - வையாதபடி; கொத்து - கொத்துக்கொத்தாக, அலர் - அலர்கின்ற பூங்கணை - புஷ்பபாணங்களை, தொடுத்துக்கொண்டு —, கோவிந்தனென்பது - கோவிந்தனென்று சொல்லப்படுகிற, ஓர் - ஒரு, பேர் - பேரை, எழுதி - தெறிக்கே எழுதிக்கொண்டு, வித்தகன் - விஸ்மயநீயனும், வேங்கடவாணன் - திருமலைக்கு நிர்வாஹகனும், என்னும் - என்று சொல்லப்படுகிற, விளக்கினில் - விளக்கிலே, புக - புகும்படி, என்னை விதிக்கிற்றி —.

வ்யா.—மூன்றாம் பாட்டு. (மத்தமித்யாதி) ஸ்ரீஜாதகுணப்ரகாராயிருக்கையாலே அவனுக்கு அநுரூபமாம்படி மதகரமான புஷ்பங்களைக் கொண்டு. மதமத்தையிலுடைய நன்றான செவ்விப்பூ முருக்கம்பூ இவற்றைக் கொண்டு. திருத்துழாய் பறிக்கும் குடியிலே பிறந்தவளிறே இப்போது இவனுக்கு இவை தேடுகிறாள். (முப்போதும் உன்னடிவணங்கி) ஒருபோது தொழுகைதானும் சிகைபாம்படியான விஷயத்தைப்பற்றினவளிறே இவனை த்ரிஸந்த்யமும் ஆச்ரயிக்கிறது. "காலை மாலை கமலமலரிட்டு நீர் - மாலை நன்னித் தொழுதெழுமின்" "கள்ளவிழும் மலரிட்டு நீர் இறைஞ்சுமின்" "விண்டுவாடா மலரிட்டு நீர் இறைஞ்சுமின்" "பூசித்தும் போக்கினேன் போது" என்று காலைக்கூப்பார்க்கவாகவும் ஸ்வயம்போக்யமாகவும் பகவத்கைங்கர்யம் பண்ணுங்குடியிலே பிறந்தவள் இப்படி இவனை ஆச்ரயிக்கிறாள். (தத்துவமிலியித்யாதி) உன்னை வழியல்லே நோக்கிக்கொள்ளப் பார்க்கிறாய். இவனை ஆச்ரயித்தார், பெறுமவர்க்கு பலமில்லை யென்று, "இவன் பொய்சொல்லி" என்று நெருப்பிலிட்டாற்போலே ஸீலையமாத்ரமன்றிக்கே வாயாலே தூற்றி அபவாதஞ்சொல்லி உன்னை வைதிடாமே.

இன்றுமுதலே இவனைச் சேர்ப்பிக்கவேணுமென்று ஹ்ருதயத்திலே எண்ணிக்கொண்டபடி. ... ... உ

மூன்றாம்பாட்டு. மத்தமலர் - மதமத்தம்பூ. தாத்பர்யார்த்தம் (காலைமாலையித்யாதி,) த்ரிஸந்த்யமென்றபடி.

(கோத்தலை இத்யாதி) "ஏகஸ்மிந் ஏவஸ்ந்ஸ்" "ஸர்வஸ்வம் வாஸுதேவ" என்றுகொண்டு தாதும்படியாம் ஆயிரமாகப் பெருமான் திருநாமங்கள் தொடுத்துவிடுமாப்போலே, நீயும் சொத்துக்கொத்தான புஷ்பங்களைத்தொடுத்துக்கொண்டு. எங்களுடைய ஈசுனைத்துக்கு முடிசூடியிருக்கிறவனுடைய திருநாமத்தையும் நெஞ்சிலே யெழுதிக்கொண்டு. (வித்தகன் வேங்கடவாணன்) பரமபதத்திலே நித்யஸூரிகள் ஓலக்கங்கொடுக்க விருக்கக்கடவவன், அவ்விருப்பைவிட்டு, * கானமும் வானரமும் வேடுமும் ஓலக்கங்கொடுக்கத் திருமலையிலே வந்து நிற்கிற விஸ்மயநீயன். "பிரமதத்தேன் விண்டமலர்கொண்டு விறல்வேங்கடவனையே கண்டு வணங்கும் களிறு" என்றும், "வைப்பன் மணிவிளக்காம் மாமதியை மாலுக்கென்றெப்பொழுதும் கைநீட்டும் யானையை" என்றும் - திருவிலக்கிடுவனவும் திருவாராதநம் பண்ணுவனவும் இவையிறே. * குட்டுநன்மாலைகள் தூயனவேந்தி விண்ணோர்கள் நன்னீராட்டி யந்தூபந்தராநிற்கவே யங்கு, அப்பொழுதில் இதுபோக்யமாயிறே இங்குவந்து அவன் நிற்கிறது. (வேங்கடவாணனென்னும் விளக்கினில்) பரமபதத்திலே ஸ்வரூபம் மைத்தப்போலேயிருப்பது. திருமலையிலே வந்து நின்றபின்பாய்த்து ஸ்வரூபகுணங்களுக்கு ப்ரகாசமுண்டாய்த்து. குன்றத்திலிட்ட விளக்காய்த்தே. * வேடார் திருவேங்கடம்மேயவிளக்கிறே. திருமலையிலே பொருந்தினபின்பிறே உஜ்ஜ்வலமாய்த்து ... க-

சுவரிற்புராணநின்பேரெழுதிச் சுறவநற்கொடிக்களுந் துரங்கங்களும், கவரிப்பிணாக்களுங் கருப்புவில்லுங் காட்டித்தந்தேன் கண்டாய் காமதேவா, அவரைப்பிராயந் தொடங்கியென்றும் ஆதரித்தெழுந்த வென்தடமுலைகள், துவரைப்பிரானுக்கே சங்கற்பித்துத் தொழுது வைத்தேன் ஒல்லைவிதிக்கிற்றியே. (௪)

ப-ரை. காமதேவா — புராணம் - பழையதான, சுவரில் - சுவர்களிலே, நின் - உன்னுடைய, பேர் - பெயர்களை, எழுதி - வரைந்து, சுறவம் - சுறவென்னும் மத்ஸ்யங்களெழுதின, நல் - நல்ல, கொடிக்களும் - அந்தக்கொடிகளையும், துரங்கங்களும் - குதிரைகளையும், கவரி - சவரிகளையுடைய, பிணாக்களும் - பெண்மக்களையும், கருப்புவில்லும் - கரும்பாகிற வில்லையும், காட்டித்தந்தேன் கண்டாய் - உனக்கு வரித்தாய்ப் பண்ணிவைத்தேன் கிடாய்; அவரைப்பிராயம் தொடங்கி - பால்யந்தொடங்கி, அவரை - அவரை; என்றும் - என்றும் ஒருபடிப்பட, ஆதரித்து - விரும்பி, எழுந்த - கிளர்ந்த, என் - என்னுடைய, தடம் - பருத்த, முலைகள் - முலைகளை; துவரைப்பிரானுக்கே - ஸ்ரீமத்த்வாரகாநாதனானவனுக்கே என்று, சங்கற்பித்து - ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு, தொழுது வைத்தேன் - தொழுதேன்; ஒல்லை - சீக்கிரமாக, விதிக்கிற்றியே - விதிக்கவேணுமென்கிறாள்.

வித்தகன் - ஸமர்த்தன், தத்துவமென்று - கேட்கருபமாதல்; ஸத்யவாதித்வமாதல். நித்யஸூரிகள் ஆராதிக்கிறத்தை விட்டு வருகைக்கு ஹேது வென்னென்னத் அருளிச்செய்கிறார் (குட்டுநன்மாலை இத்யாதி.) ... ... க-

வ்யா.— நாலாம்பாட்டு. (சுவரிற்பு இத்யாதி) தன்த்வரையாலே ஒன்றைச் செய்கிறாளித்தனைபோக்கி க்ருஷ்ணனை ஸ்மரித்தவாறே இவனை மறக்கக்கூடுமே, அதுக்காக அவன்பெயரை ஒருபித்திலே யெழுதி வைக்கும்பாய்த்து. "எழுதிவாசித்தும் கேட்டும்" என்கிறதெல்லாம் இவன் விஷயத்திலேயாய்த்து இவளுக்கு. (புராணம்) பழையதாகப் பிரித்தானைச் சேர்த்துப் பொருமவனன்றோ நீ. (சுறவநற்கொடிக்களும்) கருடத்வஜனோடே காலனை பண்ணிப் பொருமது தவிர்ந்து, மகரத்வஜனை நினைக்கும்படியாய் வந்து விழுந்தது. "சுறவம்" என்று - ஒருமத்ஸ்யவிசேஷம். (துரங்கங்களும்) க்ருஷ்ணனுடைய தேர்பூண்ட புரவிகளை நினைத்திருக்குமது தவிர்ந்து, இவனுடைய குதிரைகளை நினைத்திருக்கிறாள். (கவரிப்பிணாக்களும்) விமலாதிகளை ஸ்மரிக்குமது தவிர்ந்து இவனுக்கு சாமரமிடுகிற ஸ்த்ரீகளையாய்த்து நினைக்கிறது. (கருப்புவில்லும்) "சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான்" என்னுமது தவிர்ந்து கருப்புவில்லையாய்த்து நினைக்கிறது. "பிணா" என்று - பெண்பேர். (காட்டித்தந்தேன் கண்டாய்) இவள், தன்னெஞ்சிலேபடித்தவற்றை நமக்கு அறிவித்தாளென்று நீ புத்திபண்ணியிருக்கிடாய். ஸாதநாதிகள் ஸௌராதநகாலத்திலே கண்டருளப்பண்ணும் வாஸனையாலே இங்குச்செய்கிறாள். ஸந்நிதியிலிருக்குமவனை உபாஸித்துப் போந்த வாஸனை. (காமதேவா) அபிமத விஷயத்தைப்பெறுகைக்கு, வயிற்றிலே பிறந்த உன்காலிலே விழும்படியன்றோ என்தசை. (அவரைப் பிராயந் தொடங்கி) "ஆஜந்ம ப்ரப்ருதி" "பால்யாத்ப்ரப்ருதி ஸுஸ்நிக்த:" என்று - பருவம் நிரம்பாத வளவே தொடங்கி, என்றுமொக்க அவனை ஆதரித்து அவ்வாதரமே எருவாக வளர்ந்து, போக்தாவானுண்டாக்கவொண்ணாதபடி யிருக்கிற முலைகளை. (துவரைப்பிரானுக்கே சங்கற்பித்து) * பதினாறாயிரம்பெண்களுக்கும் முன்னேறொட்டுக்கொடுத்தவன் வேறுமாய்த்து இவற்றுக்கு ஆடல்கொடுக்கைக்கு.

நாலாம்பாட்டு. உபாஸ்யவிஷயம் நெஞ்சிலேயிராதே, காமன் பேரை யெழுதவேண்டுவானென்னென்னில் (தன்த்வரையித்யாதி.) ஸாதநாதிகளைச் சொல்லுகிறது - பகவத் விஷயத்தைப்போலே ஸௌராதநோபகரணமாகவாதல்; ஸந்நிதிகளுகவாதல்; இவற்றை அருளிச்செய்கிறார் (ஸாதநாதிக இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) புராணம் - பழமை. துரங்கம் - குதிரை. பிணா - பெண். அவரை - விதை. பிராயம் - பருவம். (அவரைப்பிராயம்) அவரை - விரை. பருவந்துடங்கி-பிராயந்துடங்கி. "அவரை-என்றும்-ஆதரித்து" என்று அந்வயித்து அருளிச்செய்கிறார் (பால்யாத்ப்ரப்ருதி இத்யாதி.) முன்னேற்று-மூர்த்தி ஸம்ஸ்லேஷிக்கை. ஆடல்-அநுபவம். துவரை-த்வாரகை.

(தொழுது வைத்தேன்) அவனுக்கென்று ஸங்கல்பித்தால், பின்னை அவன் குணங்களைப் பாடிப்பாடினாய் மீத்தனையிறே; (ஒல்லை விதிக்கிற்றியே) என்றும் என்னையிருத்தப்பட்டு கண்டாய் இனி இம்முலைகளின் செவ்வியழிவதற்குமுன்னே சேர்க்க வல்லையே ... ௪

வானிடைவாழும் அவ்வானவர்க்கு மறையவர் வேள்வியில் வகுத்த அவி, கானிடைத்திரிவதோர் நரி புகுந்து கடப்பதும் மோப்பதும் செய்வதொப்ப, ஊனிடையாழி சங்குத்தமர்க்கென்று உன்னித்தெழுந்த என் தடமுலைகள், மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன் கண்டாய் மன்மதனே. (௫)

ப - ரை. மன்மதனே—, வானிடை - விண்ணுலகத்திலே, வாழும் - வர்த்திக்கிற, அ - விலக்ஷண ஐச்வர்யமுள்ள, வானவர்க்கு - தேவர்களுக்காக, மறையவர் - இந்த்ர ப்ராஹ்மணர்கள், வேள்வியில் - யாகத்தில், வகுத்த - உண்டாக்கின, அவி - ஹவிஸ்ஸிலே, கானிடை - காட்டிலே, திரிவது ஓர் - ஸஞ்சரிப்பதொரு, நரி - நரியானது, புகுந்து - ப்ரவேசித்து, கடப்பதும் - அதனைத்தாக்கிக் கொள்ளுவதையும், மோப்பதும் - முகர்ந்து பண்ணுவதையும், செய்வதொப்ப - செய்வதுபோலே; ஊனிடை - சரீரத்திலே, ஆழி - திருவாழியையும், சங்கு - ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தையும் திருக்கைகளிலே உடைய, உத்தமற்கு என்று - புருஷோத்தமனுக்காக, உன்னித்து எழுந்த - விம்மிப்பெருத்த, என் - என்னுடைய, தடம் - பெருத்த, முலைகள் - முலைகளானவை, மானிடவர்க்கென்று - மநுஷ்யர்களுக்கு என்கிற, பேச்சு - சப்தம், படில் - காதிலே உண்டானாலின், வாழகில்லேன் கண்டாய் - உயிர் வைத்திரேன் கிடாய் என்கிறாள்.

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (வானிடையாதி) பேசப்புகுமிடத்திலே வர்த்திக்கக்கடவராய் விலக்ஷண ஐச்வர்யத்தையுடைய தேவர்களுக்கு. "ஸ்ரீரஹ்ஞா ஹவ்ய ரஸ்ய ஸ்வர்ய ஸ்வஸ்த்யஹா ஸுந்ஸ்தா..." "தேவார்ப்பாவயதாநேந தேதேவா பாவயந்துவ; பரஸ்பரம் பாவயந்தஸ்ச்ரேய பரமவாப்ஸ்யத" என்கிறபடியே - இந்த்ரன ப்ராஹ்மணர் வேதார்த்தில் உபாஸிக்கக்கடவர்களாகவும், அவர்கள் இவர்களுடைய அபேக்ஷித ஸம்விதானம் பண்ணக்கடவர்களாகவும் ஈச்வரன் அடியிலே பார்த்து வைத்தது ஒருமர்யாதையுண்டிறே; ஆகையாலே ப்ராஹ்மணர் தத்தாமுடைய யாகங்களிலே புண்டாக்கின ஹவிஸ்ஸை மநுஷ்யரில்லாத காட்டிலே ஸஞ்சரிப்பதொருக்ஷுத்ர பதார்த்தங்கள், அவர்களுக்கு அது போக்யமாகாதபடி தூஷிக்கு

தொழுது வைத்தேன் — முலைகளைத் தொழுதேன். முலைகளைத் தொழுவரேயோ வென்னில் அருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கென்றித்யாதி.) ... ௪

அஞ்சாம்பாட்டு. ஸர்வேச்வரனைவிட்டு தேவதாந்தரங்களை இவர்கள் ஆச்ரயிப்பாளோ வென்னில் அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வர்க்கு வேதத்தை - தேவர்ப்பாவயதேத்யாதி)

மாய்போலே. (ஊனிடையாழித்யாதி) வெறும்புறத்திலே ஆழத்தி வழிக்க வேண்டியிருக்கிற அழகிய திருமேனியிலே திருவாழியையும் ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தையும் தரித்திருப்பானுமாய், அவ்வழகு தன்னை பிறர்க்கு என்றிருக்கையாலே உத்தமனாயிருக்கிறவனுக்கு என்று அதுவைத்தித்து, அவ்வதுவைந்தாநமே நிராசவளர்ந்த என் முலைகள், நானுமறியாதிருக்க அவனுமறியாதிருக்க மநுஷ்யமாத்ரமாயிருப்பார்க்கு என்று நாட்டிலே இங்ஙனே யொருப்ரதம பரிமாறுமாகில் எனக்கு ஸத்தையில்லைகிடாய் என்கிறாள். பிறர்க்காயிருக்கு மிருப்பு ஸத்தாபாதகமாயிருக்கும்படி. "ராவணன் மாயாசிரஸ்ஸை க்காட்டினபோது, இதாஸ்த்ரீ கமியாதி தரித்திருந்ததுக்குக் காரணமென்" என்று ஜீயரைக்கேட்க; "இவளுடைய ஸத்தைக்கு ஹேது பெருமாள் ஸத்தையாய்த்து, அதுக்கு ஸதவமதிய ஒருகுறையில்லாமையாலே தரித்திருந்தாள்; இவள் ஸத்தைக்கு ஹேது ப்ரதிபக்ஷ ப்ரதிபத்திகளல்ல, அத்தலையில் ஸத்தையாய்த்து." (மங்மதனே) வயிற்றிலே பிறந்த உன் காலிலே விழவேண்டும்படி யன்றோ என் ஆற்றாமை. ௫

உருவுடையாரிளையார்கள் நல்லார் ஓத்துவல்லார்களைக் கொண்டு வைகல், தெருவிடையெதிர்கொண்டு பங்குனிநாள் திருந்தவே நோற்கின்றேன் காமதேவா, கருவுடை முகில்வண்ணன் காயாவண்ணன் கருவிளைபோல்வண்ணன் கமலவண்ணன், திருவுடைமுகத்தினில் திருக்கண்களால் திருந்தவே நோக்கெனக்கருள் கண்டாய். (௬)

ப - ரை. காமதேவா—, உருவுடையார் - அழகிய வடிவுடையாராய், இளையார்கள் - யுவாக்களாய், நல்லார் - காமதந்த்ரத்தில் சொன்ன ஆசாரங்களையுடையாராய், ஓத்து - காமசாஸ்த்ரத்தை அதிகரித்து, வல்லார்களை - அனுஷ்டிக்கவல்லார் விருப்பவர்களை, கொண்டு - முன்னிட்டுக்கொண்டு, வைகல் - நாள்தோறும், தெருவிடை - அவன்வரும் வழியிலே, எதிர்கொண்டு - எதிரே சென்று, பங்குனி - பங்குனிமாஸத்தில், நாள் - பெரிய திருநாளிலே, திருந்த - தெளிந்திருக்கைக்கிடாக, நோற்கின்றேன்—; கருவுடை - கர்ப்பத்தையுடைய, முகில் - காளமேகம் போன்ற, வண்ணன் - வடிவையுடையவனும், காயா - காயாம்பூப்போன்ற, வண்ணன் - திருநிறத்தையுடையவனும், கருவிளைபோல் - காக்கணம் பூப்போன்ற, வண்ணன் - ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையுடையவனும், கமலவண்ணம் - செந்தாமரைமலரின் நிறம்போன்ற காந்தியையுடைத்தான, திருவுடைமுகத்தினில் - திருமுகமண்டலத்தி லுண்டான, திருக்கண்களால்-திருக்கண்களாலே, எனக்கு-என்விஷயத்தில், திருந்த - அவன் விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணும்படிக்கிடாக, நோக்கு அருள் - நீ கடாக்ஷிக்க வேணும்.

வ்யா.—ஆறாம்பாட்டு. (உருவுடையாரித்யாதி) "ரூபயௌவனஸம்பந்நா: ஶீலவந்த: ஸ்ருதாந்விதா:" "யச்சித்தாமத்கதப்ராணா: போதயந்த: பரஸ்பரம்" என்கிறபடியே-ஸத்விஷயத்தில் பகவத்குணாநுபவம்பண்ணி

ஸத்தாபாதகமென்றது-அஜ்ஞாததசையிலும் பாதகமென்றபடியாய், தத்ப்ரதிகோடித்வேந பகவத்விஷயம் அஜ்ஞாத தசையிலும் ஸத்தாதாரகமென்று விவக்ஷித்து, இதுக்கு ஸம்வாதமாக ஜீயர் நிர்வாஹம் அருளிச்செய்கிறார் (ராவணனித்யாதி) ப்ரதிபக்ஷப்ரதிபத்தி-உண்டு இல்லை யென்கிற வசநமாத்ரமென்றபடி. ... ௫

போதயிந்தீ பரம்பரம் பண்ணுவைகைக்கு ஊர்த்வீகளைக்கூடக்கொண்டு இழியுமாப்போலே, ரஜோகுணப்ரசுரனுமாயவனை யாப்ரயிக்கைக்கு அதிலே தேறுகிளைக் கொண்டுநிற்கிறாள். (உருவுடையாரித்யாதி) வடிவுடையாராய் யுவாக்களாய் வர்த்தகாள்களாய்க் காமஸாஸ்த்ரம் கண்ணழிவறக் கைவந்திருப்பாராயிருக்கிறவர்களை முன்னாகக் கொண்டு. (வைகலுந் தெருவிடை யெதிர்கொண்டு) நாள்தோறும் அவன் வருகிறவழியிலே எதிர்கொண்டு. (பங்குனி நாள்) வெளியிதிருநாளிலே அலங்காரித்து தெளிந்திருந்து, உன்னை ஆஸ்ரயிக்கும்படியன்றோ எனக்குண்டான த்வரை. செய்யவேண்டுவதென்னென்னில்? (கருவுடை முகில்வண்ணன்) நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகம்போலே யிருக்கிற வடிவையுடையவன். எல்லாம் பட்டும் பெறவேண்டும்படியன்றோ அவன் வடிவு படைத்தபடி. (காயாவண்ணன்) நெருங்கிலே யிருப்பிடுகைக்கு. (கருவிளைபோல்வண்ணன்) கண்டார் கண்ணுக்கு நெகிழ்திருக்கைக்கு. (கமலவண்ணத் திருவுடையித்யாதி) கமலத்திலுடைய விகாஸம்போலே யிருக்கிற காந்தியையுடைத்தான திருமுகத்தில் இரண்டான திருக்கண்களாலே, சேதைபார்ப்பாரைப்போலே பார்க்கையன்றிக்கே அவன் விபேஷகடாக்ஷம்பண்ணும்படியாக அருளிடாய். தம்மாற்றாமைக்காக நோக்கிறானையன்றிக்கே, தன்னுடையாமை தீரும்படி நோக்கிறுமபடியாகப் பண்ணிடாய். ... ... கூ

காயுடைநெல்லொடுகரும்பமைத்துக்கட்டியரிசியவலமைத்து, வாயுடைமறையவர் மந்திரத்தால் மன்மதனே யுன்னை வணங்குகின்றேன், தேசமுன்னளந்தவன் திரிவிக்கிரமன்திருக்கைகளால் என்னைத் தீண்டும்வண்ணம், சாயுடைவயிறுமென் தடமுலையுந் தரணியில் தலைப்புகழ் தரக்கிற்றியே. (எ)

ப-கை. மந்மதனே—, காயுடை நெல்லொடு - பசங்காய்நெல்லும், கரும்பு - கரும்பும், அமைத்து - சமைத்து, அதனோடேகூட, கட்டி - கருப்புக்கட்டியும், அரிசி-பச்சரிசியும், அவல் - அவலும், அமைத்து - படைத்து, வாயுடை - நல்லஸ்வரத்தையுடையராய், மறையவர் - வேதவாக்யத்திலுள்ளவர்களுடைய, மந்திரத்தால் - மந்த்ரத்தாலே, உன்னை-உன்னை, வணங்குகின்றேன்-ஆஸ்ரயிக்கின்றேன்; முன் - ஸர்க்கத்தில் பரமானமென்கிற முன்னாம் லோகங்களையும் மஹாபலியால் அபஹரிக்கப்பட்ட காலத்திலே, தேசம்-எல்லா லோகங்களையும், அளந்தவன் - திருவடிகளாலே அளந்துகொண்டவனும், திரிவிக்கிரமன் - த்ரிவிக்ரமாவதாரம் செய்தருளினவன், திருக்கைகளால் - தன் திருக்கைகளாலே, என்னை—, தீண்டும்வண்ணம்-ஸ்பர்சிக்கும்படி பண்ணி, சாயுடை—ஒளியையுடைத்தான வயிறும்-வயிற்றையும், மெல்—மார்த்தவத்தையுடைத்தாய், தடம்-பருத்திருக்கிற, முலையும்-ஸ்தநங்களையும், தரணியில் - லோகத்திலே, தலைப்புகழ் - மேலான புகழை, தரக்கிற்றி - பெறும்படி செய்யவேணுமென்கிறாள்.

ஆறாம்பாட்டு. உரு - அழகும், வடிவும். நூத்து - வாத்ஸ்யாயநகாமஸாஸ்த்ரம். வைகல் - காலம்.

கருவிளை - காக்கணம். வர்த்தகாள்கள் - காமதந்த்ரத்திற் சொன்ன ஆசாரங்களையுடையார். இருள்படுகை - மையுண்டாகை. நெய்த்திருக்கை-குளிர்ந்திருக்கை. சோதிப்பார்க்கை - ஸமுதாயமாகப் பார்க்கை. அப்படியன்றியே தனித்தனியே உற்றுப்பார்க்குமாப்போலே அவனென்னவயங்களைத் தனித்தனியே உற்றுப்பார்க்கும்படி நீ பண்ணவேணுமென்றபடி. ... ... கூ

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (காயுடையித்யாதி) ரஜோகுணப்ரசுரனாயிருக்கையாலே அவனுக்கு ஆமவைகொடுக்கிறாளாய்த்து. பால்மாறாத பசங்காய்நெல்லோடேகூட, கரும்பு, கருப்புக்கட்டி, பச்சரிசி, அவல் என்கிற லேவம்மைச் சமைத்து, நல்ல ஸ்வரத்தையுடையராயிருக்கிற மறையவருண்டு—அதில் நிகமிகராயிருக்குமவர்கள், அவர்களுடைய மந்த்ரத்தாலே, வயிற்றிலே பிறந்தவனென்று பாராதே, உன்னை ஆஸ்ரயிக்கிறேன். (தேசமித்யாதி) வரையாதே எல்லாரையும் அடியிலே ஸ்பர்சித்தவன் திருக்கையாலே என்னை. (சாயுடைவயிறுமென் தடமுலையும் - தீண்டும்வண்ணம்) ஒளியையுடைத்தான வயிற்றையும், அவன்மனக்கும் உண்டாக்க வொண்ணாதபடியான முலையையும், திருக்கைகளால் தீண்டும் வண்ணம்—அவன் ஸ்பர்சிக்கும்படி பண்ணி. (தரணியில் தலைப்புகழ் தரக்கிற்றியே) லோகத்திலே சாஸனிலிருப்பது ஒருபுகழ்தே; அத்தைத் தரவல்லையே நான்பெறும்படி ... ... எ

மாசுடையுடம்பொடு தலையுலறி வாய்ப்புறம்வெளுத்தொருபோதுமுண்டு, தேசுடைத்திறலுடைக் காமதேவா நோற்கின்றநோன்பினைக் குறிக்கொள்கண்டாய், பேசுவதொன்றுண்டிங்கெம்பெருமான் பெண்மையைத்தலையுடைத்தாக்கும்வண்ணம், கேசவனம்பியைக்கால்பிடிப்பாளென்னுமிப்பேறெனக்கருள் கண்டாய். (அ)

ப-கை. தேசுடை - பீர்த்தாரைச் சேர்க்கையால் வந்தபுகழையும், திறலுடை - அவர்கள் விரோதியைப் போக்குகைக்கீடான மிடுக்கையுமுடையனாய், எம்பெருமான் - எனக்கு ஸ்வாமியான, காமதேவா-மந்மதனே, மாசுடை - அழுக்குப்படிந்த, உடம்பொடு - உடம்போடேகூட, தலை - தலைமயிரை, உலறி-விரித்துக்கொண்டும், தாம்பூலதாரணமில்லாமையாலே, வாய்ப்புறம் - உதடுகள், வெளுத்து - வெளுத்தும், ஒருபோது - ஒருவேளை, உண்டும் - புஜித்துக் கொண்டு, நோற்கின்ற-நோற்கிற, நோன்பினை - இந்தநோன்பை, குறிக்கொள்கண்டாய் - நீ எப்போதும் ஞாபகத்தில் வைக்கவேணும்காண்; இங்கு - இப்போது, பேசுவது - சொல்லவேண்டியது, ஒன்று உண்டு - ஒன்றுளது; பெண்மை - என்னைத்தை, தலையுடைத்தாக்கும் வண்ணம் - தலைமை பெறும்படிக்கீடாக, கேசவன் - கேசியென்னும் அஸுரனை நிரஸித்தவனாய், நம்பியை - கல்யாணகுணங்களால் பூர்ணனாயிருக்கிறவனுக்கு, கால்பிடிப்பாள் - கால்பிடிக்குமவள், என்னும் - என்கிற, இப்பேறு - இந்தபுருஷார்த்தத்தை, எனக்கு—, அருள்கண்டாய் - பண்ணவேணுமென்கிறாள்.

ஏழாம்பாட்டு. காயுடை நெல்லு - பசங்காய்நெல்லு. கட்டி - கருப்புக்கட்டி. வாய் - ஸ்வரம். சாய் - ஒளியும், அழகும். மந்த்ரம் - காமஸாஸ்த்ரம். வயிற்றில் பிறக்கை - க்ருஷ்ணனுடைய பிள்ளையாகையாலே தனக்கும்பிள்ளை யென்கிறார். தலைப்புகழ் - அவன் திருக்கையால் தீண்டுகையே தலையின புகழ்... ... ஏ

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (மாஸிநியாதி) ஸ்நாநத்தை யொழியச் செல்லாதபடியான வட்டம் பாசேற்றபடி பண்ணி "கரும்பார்குழல் கோதை" என்னும்படியான மயிர்முடியையுடையவள், அதனைப் பேணுதே போக்யத்ரவ்யங்களைக்கொடுத்து இன்னம் ஜீவிக்கலாம் காணா லாமோ என்னும் ஆசையாலே அதைத்தருகிறோம் என்றுமளவாய்த்து ஜீவிப்பது. இவ்வழியாலேயொருகால் மீளாதே, நோற்கின்ற நோன்பைக்குறிக்கொண்டிடாய். "[illegible]" "[illegible]" என்னுமிடத்திலே இதேப்போதும் பட்டுக்கிடக்கவேண்டும் கிடாய் (தேசுடைத்திருவுடை) "பதிக்தாரைச் சேர்க்கவல்லே" என்கிறபடியே இத்தால் வந்த புகழையும், அவர்களின் தேஜஸ்ஸையும், போக்குவைக்கிடாள் மிருதியைப்புடையவன்றோ நீ. (பேசுவதொன்று இங்கெம்பெருமான்) காண் சால்லுவதொன்றுண்டு, எனக்கு ஸ்வாமியானவனே! (பெண்மையாதி) என்னைத்தத் தலைமையுடைய தொருப்ப காரம். (கேசவன் நம்பி இத்யாதி) விரோதி நிரஸந பரனும், கல்யாணகுணங்களால் பூர்ணனுமிருக்கிறவனை, கால் பிடிப்பாளென்னும் இப்பேற்றைக்கு அருளக்கண்டாய்-நான் ஸ்வரூபா நுருபமான பேற்றைத்தேடுகிறபடி பண்ணுகிறேன்; முன்பாலே மனைக்கவன்றோதானுசைப்பட்டது, முதலடியோடே அடிமைசெய்யத் தேடுகிறேன். ... ... அ

தொழுது முப்போதுமுன்னடி வணங்கித் தூமலர் தூய்த்தொழுதேத் துகின்றேன், பழுதின்றிப் பாற்கடல்வண்ணனுக்கே பணிசெய்து வாழப்பெறாவிடில் நான், அழுதழுதலமந்தம்மாவழங்க, ஆற்றவது பழுதுக்குக்கண்டாய், உழுவதோரெருத்தினை நுகங்கொடுபாய்ந் தூட்டமின்றித் துரந்தாலொக்குமே. (கூ)

[illegible]

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. [illegible] [illegible] ஸ்தோத்ரத்தை யொழித் தேதமென்... [illegible] [illegible] ... புறத்திலே கொடுத்தேன் ... நாம் ... வைத்து ... [illegible] ... "[illegible]" என்கிற வர்த்த மான ... தாத்பர்யம் (இவ்வழியாலே ஒருகால் மீளாதேயென்று.) தேஜஸ்ஸினி. இதல் — பட்டுக்கு. ... ... அ

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (தொழுதித்யாதி) ஸத்வநிஷ்டரா யிருப்பார், ஸமாராதநகாலங்களிலே அவகாஹநம் பண்ணி ஸமாரா தநம் தலைக்கட்டினவநந்தரம், திருவடிகளிலே விழுந்து "நான் துட ங்கின ஸமாராதநம் தலைக்கட்டினேன், திருவுள்ளத்துக்குப் பாங்கான படியே போதுபோக்கி யருளவேணும்" என்று ஸ்தோத்ரரூப மானவற்றை விண்ணப்பஞ்செய்யுமாப்போலே, அவற்றையெல்லாம் இவன்பக்கலிலே செய்கிறாள். (பழுதின்றி) "வழுவிலாவடிமைசெய்ய வேண்டும் நாம்" என்கிறவதில் ஒருபழுதின்றிக்கே. (பாற்கடலித்யாதி) பாற்குழ்ந்த கடல்போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனுக்கே அடி மைசெய்து வாழப்பெறு தொழிலில் நான், அழுதழுது அம்மாதி இழுப்பட்ட கொடுப்பிக்கு காலேமுயம் பண்ணுமது உனக்கு உண்டு கொண்டிடாய். ஆற்றவும்—மிகவும். [ஸாகஸஸுந்தரமேந்த்ர ... ... ஆதாயஸங்கர்தம்தஸ்ய வர்மணசமேதநாகஷிதக] மாரனுதன நோக் காவிட்டால் இவனுடைய பாபபலத்தை அவனநுபவித்து அவனு டைய ஸுக்ருதபலம் இவன்பக்கலிலே வருவதாகச் சொல்லாநின்ற திறே; அப்படியே உன்னைக்குறித்து நான் பண்ணின ஆப்ரயணத் துக்கு ஒருபலமின்றிக்கே யொழியுமாகில் அது உனக்குப்போல்லாதா ங்கிடாய். அவன்றான் தன்னை ஆஸ்ரயித்தார்க்கு அங்கக்காரனாய் நின்றிறே அவர்களைச் சேர்ப்பது; நம்மையும் உம்மையுஞ் சேர்த் தான், இவன் நல்லங்கக்காரனா யிருந்தானென்று அவன்கொண் டாட, அவனுடைய தர்க்கடிதோஷத்தாலே யிறே இவன் அநங்க னாய்த்து. (உழுவதோரெருத்தினையித்யாதி) எருத்தைக்கொண்டு தன் ஜீவநார்த்தமாகக் கார்யங்கொண்டு அநந்தரத்திலே அத்தை பொன்றாலே தள்ளி, அதுக்கு ஜீவநமிடாதே துரத்துமாப்போலே யிருப்ப தொன்றுகிடாய் நான் வருந்தினத்துக்கு ஒருபலமின்றிக்கே யொழியுமாகில். ... ... கூ.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (தொழுது) ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிற தெப் படியிருக்கிறதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸத்வநிஷ்டரித்யாதி) அவ காஹநம் - ஸ்நாநம்பண்ணுகை. "தூமலர் தூய்த்தொழுது" என் கிறவிடத்தில், "தொழுது" என்றது - ஆராதித்தென்றபடி. அம்மா— இழவாலே அம்மா என்றழைத்து. வழங்க - ஸஞ்சரிக்க. ஆற்ற—மிக. அங்கக்காரன் - எதிர்த்து வெட்டிடும் ரக்ஷிக்கும்ஸஹாயன். ஆனால் அவனுக்கு அங்கமில்லையே யென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவனு டைய தர்க்கடித்யாதி) அவன் கொண்டாட—தான் கொண்டாட. ஊட்டம் - தீனி. ... ... கூ

கருப்புவில் மலர்க்கணைக் காமவேளைக் கழலிணை பணிந்தங்கோர்
கரியலற, மருப்பினை யொசித்துப் புள்வாய் பிளந்த மணிவண்ணற் கென்னை
வகுத்திடென்று, பொருப்பன்ன மாடம் பொலிந்து தோன்றும்
புதுவையர் கோன் விட்டுசித்தன் கோதை, விருப்புடை யின்தமிழ் மாலை
வல்லார் விண்ணவர் கோனடி நண்ணுவரே. (௧௦)

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

ப-ரை. கருப்புவில் - கரும்பாகிய வில்லையும், மலர்க்கணை - புஷ்பமயமான அம்புகளையுமுடையனும், காமம் - யாவரையும் விஷயப்ரவணராக்குகிற, வேளை - மந்மதனுடைய, இணை - ஒன்றுக்கொன்றொத்த, கழல் - கழல்கள் அணிந்த அடிகளை, பணிந்து - வணங்கி, அங்கு - கம்ஸனாலே [illegible] நிறுத்தப்பட்ட, ஓர் - ஒப்பற்ற, கரி - குவலயாபீடமென்கிற யானையானது, அலற - வீறிடும்படியாக, மருப்பினை - அதன் கொம்பை, ஒசித்து - முறித்து, புள் - பகாஸுரனுடைய, வாய் - வாயை, பிளந்த - கிழித்துப் போட்டவனும், மணி - நீலரத்னம்போன்ற, வண்ணற்கு - வடிவழகையுடையவனுமான கண்ணனுக்கு, என்னை - என்னை, வகுத்திடு என்று - சேர்த்துவிடென்று; பொருப்பு அன்ன - மலைகளைத் தோற்பிக்கிற, மாடம் - மாளிகைகள், பொலிந்து - பொலிவுபெற்று, தோன்றும் - தோன்றுமிடமான, புதுவையர் - ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலுள்ளார்க்கு, கோன் - நிர்வாஹகரான, விட்டுசித்தன் - பெரியாழ்வார் திருமகளான, கோதை - ஆண்டாளுடைய, விருப்புடை - விருப்பமுடையதாகப் பிறந்த, இன் - இனிய, தமிழ்மாலை - தமிழ்த்தொடைகளை, வல்லார் - வல்லவர்கள், விண்ணவர்கோன் - அயர்வறுமமரர்கள் அதிபதியினுடைய, அடி - திருவடிகளை, நண்ணுவர் - கிட்டப்பெறுவரென்கிறாள்.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (கருப்புவிலித்யாதி) "சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான்" என்றும், "சாங்கமண்ட தண்டாமரைக் கண்ணனுக் கன்றி யென் மனம் தாழ்ந்து நில்லாது" என்றும், இதுகாலம் இவனுடைய வில்லையும் அம்பையும் சொல்லி இவன் காலிலே விழும்படியாய் வந்து விழுந்தது. (அங்கோர்கரியலற) குவலயாபீடமானது பிளிறி விழும்படியாக அதின் கொம்பை அநாயாஸேன முறித்து, பகாஸுரனை வாயைக் கிழித்து, வைத்த கண்வாங்காதே கண்டு கொண்டிருக்கவேண்டும்படியான வடிவழகையுடையவனோடே என்னைச் சேர்த்துவிடு என்றும், மலைகளைக்கொடுவந்து சேரவைத்தாப்போலே யிருக்கிற மாடங்கள் அலங்காரத்தையாய்க்கொண்டு தோன்றாநின்றுள்ள ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வார் திருமகளாருடைய விருப்பமுடையராய்ப் பிறந்த இனிய தமிழ்த் தொடை வல்லார்கள். (விண்ணவர்கோனடி) [illegible] பெரியாழ்வார் வயிற்றிலே பிறந்து வைத்து, பகவல்லாபத்துக்காக மடலெடுப்பாரோபாதி, காமன்காலிலே விழவேண்டும்படியாரை இவளாய்

பத்தாம்பாட்டு. (காமவேள் [illegible] - விஷயபோகமாய், அதுக்கு ப்ரவர்த்தகனான மந்மதன். வேள் - மந்மதன். பிளிறி - கூப்பிட்டு. மருப்பு - கொம்பு. ஒசித்தல் - ஒடித்தல். பொருப்பு - மலை. அன்ன - ஒக்க. பொலிவு - அழகு. விருப்பு - ஆசை. கண்ணால் - கிட்டல், [illegible]

போலன்றிக்கே, இப்ப்ரபந்தம் கற்றவர்கள் ஸம்ஸாரத்தைவிட்டு நித்யாநுபவம் பண்ணுகிற நித்யஸூரிகளோடே யொருகோவையாக அநுபவிக்கப்பெறுவர். ... ... (௧௦)

அ.—இப்படி இவர்கள் பண்ணின ஆஸ்ரயணத்தை அநுஸந்தித்துத் தங்களைப் பெறுகைக்கு நாம் வருந்தவேண்டும்படி யிருக்குமவர்கள், நம்மைப் பெறுகைக்குத் தாங்கள் வருந்துகையாவதென்? அது தன்னிலும் நம்காலிலே விழுகையன்றிக்கே நம்மைப் பெறுகைக்கு ஒருதேவதாந்தரத்தின் காலிலே விழவேணும்படி நாம் இழப்பாராகிறோமோ! அழகிதாகக் காரியம் பார்த்தோமே! என்று தன் நிற்பாட்டை யநுஸந்தித்துத் திருவுள்ளம் நொந்து, திருவாய்ப்பாடியில் பொதுவாருள்ளர், வர்ஷார்த்தமாக இந்த்ரனுக்குக் கொடுபோயிடுகிற சோற்றைக்கண்டு, தாம் பிறந்து வளருகிற ஜாதியிலே பிறந்த ஒன்றை தேவதாந்தரத்துக்கு ஆக்குகையாவதென்? என்று அதுவும் பொறுக்கமாட்டாதே "மலையின்முன்னே கொடுபோய்க் குவியுங்கோள்" என்று சொல்லி, தான் மலையாயிருந்து ஜீவிக்குமவன், தனக்கு அநன்யார்ஹைகளானவிவர்கள் தன்னைப் பெறுகைக்குக் காமஸமாஸ்ரயணம் பண்ணும்போது பொறுக்கமாட்டானிறே. ஒருஸாதநாநுஷ்டானத்தாலே யாதல், அன்றிக்கே இதரஸமாஸ்ரயணமுகத்தாலே யாதல், தன்னைப் பெறவருந்துமதுவும் பொறுக்கமாட்டாதவன், நேரொடே காமன்காலிலே விழுந்தால் பொறுக்கமாட்டானிறே. அத்தாலே திருவுள்ளம் அழும்பி ஆனைக்கு உதவிறப்போலே கடுக வந்து முகங்காட்ட; அவர்களும் இருந்து அப்படியானதை பாவித்துச் சிற்றிலிழைக்க; அதுதானிறே இது - காமஸமாஸ்ரயணத்திலே யொருவகையிறே; அத்தையழிப்பதாகத் தோன்ற இவர்களும் பலவகையானும் வேண்டாவென்ன; இவனும் வேணுமென்ன; இப்படிகளாலே நடுவே பொருமாறாய் ப்ரவர்த்தமாய், அநந்தரம் ஸம்ஸ்லேஷம் வ்ருத்தமாய், விஸ்லேஷாந்தமானபடியைச் சொல்லுகிறது.

காமமாயிரம் ப்ரவேசம். (திருவுள்ளம்நொந்து) ஆனைக்கு உதவிறப்போலே வந்து உதவினான் என்பதுபரிப்பது. பொதுவாருள்ளர் - இடையர். தேவதாந்தர ஸமாஸ்ரயணம் அஸஹ்யமாயிருக்குமோவென்ன (திருவாய்ப்பாடியித்யாதி.) ஸ்வாபதேசத்தைப் பற்றவருளிச்செய்கிறார் (ஒருஸாதநாநுஷ்டானேத்யாதி.) ஸாதநாநுஷ்டானம் - தேஹவாஸநைகள், ஸ்வகர்மீகாரம் - மடலெடுக்கை முதலானவை. இதரஸமாஸ்ரயணம் - தேவதாந்தரபஜனமன்றிக்கே அக்நீந்த்ராதி தேவதைகளைக் குறித்துப்பண்ணும் கர்மாநுஷ்டானம். காமஸமாஸ்ரயணத்திலே ஒருவகையிறே என்றது - அதுபோலே அவனுக்கு அநிஷ்டமென்றபடி. ஸம்ஸ்லேஷம் வ்ருத்தமாயென்றது - "மெய்ப்பிணக்கிட்டக்கால்" என்றத்தைப் பற்ற. மேலே கோழியழைப்பதன்முன்னமாகையாலே விஸ்லேஷாந்தமானபடியைச் சொல்லுகிறதென்றபடி.

நாமமாயிரமேத்தநின்ற நாராயணா நரனேயுன்னை
மாமிதன்மகனாகப்பெற்றாலெமக்குவாதைதவிருமே
காமன்போதருகாலமென்று பங்குனிநாள்கடைபாரித்தோம்
தீமைசெய்யுஞ்சிரீதரா வெங்கள்சிற்றில்வந்துசிதையேலே. (க)

ப - ரை. நித்யஸூரிகள், நாமமாயிரம் - ஆயிரம் திருநாமங்களைக் கொண்டு சொல்லி, ஏத்த - ஸ்தோத்ரம் பண்ணும்படிக்கீடாக, நின்ற - நின்ற விபூதியிலே [illegible], நாராயணா - [illegible] அங்குநின்றும் போந்து, நரனே - சக்ரவர்த்தித் திருமகனாய்த் திருவவதரித்த வனே, மாமி - எங்கள் மாமியான யசோதைப் பிராட்டி, தன் - தன்னுடைய, மகனாக - [illegible], பெற்றால் - [illegible], எமக்கு - எங்களுக்கு, வாதை - [illegible], தவிருமே - [illegible]; காமன் - மன்மதன், போதரு காலமென்று - வருங்காலமென்று, பங்குனி நாள் - [illegible], கடை - அவன் வரும் வழியை, பாரித்தோம் - [illegible]; தீமை - தீம்புகளை, செய்யும் - செய்யுமவனான, சிரீதரா - [illegible], எங்கள் - எங்களுடைய, சிற்றில் - சிற்றிலை, வந்து - [illegible], சிதையேல் - சிதையாதொழிய வேணும்.

வ்யா. - முதற்பாட்டு. (நாமமாயிரமேத்தநின்ற) [illegible] தோழிமாரோடு அதிகாரகத் தான் குடிக்குடிக்குட் [illegible] போலே, நாராயணனுடைய [illegible] வந்து செய்தார்க்காகத் தான் தப [illegible] இத்தை அநுஸந்தித்து [illegible] காரியஞ்செய்து தலைக்கட்டுகைக்காக இப்படி [illegible] யருளுகிறது" என்று ஸ்தோத்ரம் பண்ணும்படியாக நின்ற நிலையைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். அன்றிக்கே, "நாமமாயிரமேத்த நின்ற நாராயணா" என்று பிரித்து, "[illegible]" "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible] நித்யஸூரிகள் ஸ்தோத்ரம்பண்ண உபயவிபூதியுக்தனாய்க்கொண்டு நித்யவிபூதியிலே யிருக்கு மிருப்பைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (நரனே) "[illegible]" "[illegible]" என்கிறபடியே அங்குநின்றும் போந்து சக்ரவர்த்தித் திருமகனாய் நிற்கும் நிலையைச் சொல்லுகிறது. (உன்னைமாமிதன்) ஆசையுடையாரான நித்யஸூரிகள் தன்னையுள்ளபடி யெல்லாம் [illegible] ஸ்தோத்ரம்பண்ண, [illegible]

முதற்பாட்டு. நாமமாயிரமேத்த. நாராயணனுடைய நின்ற நிலையைச் சொல்லுதல்; ஏத்த நாராயணனுடைய நின்றநிலையே சொல்லுதல். "[illegible]" "ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே" என்னுமவைகளைக் கொண்டு [illegible] "நாராயணமேவம் விதம் நரம்," இரண்டுமாய்க் கொள்வது (அநுவ்ருத்தி [illegible].) "நரனே"

மெல்லாம் தோற்றும்படி பரமபதத்திலே யிருக்கு மிருப்பைச் சொல்லிற்று; அங்குநின்றும் போந்து, அறிவுடையார் அறிவில்லாதார் என்று வாசியின்றிக்கே இருந்ததே குடியாக எல்லாருமொக்கத் தன்னுடைய சீலாதிகுணங்களுக்குத் தோற்று [illegible] "[illegible]" "ராமோ ராமோ ராம இதி" என்றும், "[illegible]" "பாலா அபிக்ரீடமாநா:" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஏத்தும்படியாக வந்தவதரித்து நிற்கும்படியைச் சொல்லிற்று; அவைபோலன்றிக்கே, அவற்றின் கார்யமான நீபாலே பெண்களை இடியெறிந்து தான் செய்தது விலக்காதபடியாகப் பண்ணிச் செய்த தடையப் பொறுக்கும்படியான ப்ராப்தியையும் முன்னிட்டுக் கொண்டுவந்து வர்த்திக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறது. முன்பே இம்பருவிருக்கிற நீ, அதுக்குமேலே யொரு மைத்துனமை முறையை ஏறிட்டுக்கொண்டு நலியப்புக்கால் எங்களால் நலிவுபடாதிருக்கப் போமோ; நாங்கள் இங்ஙனே நலிவுபட்டுப்போ யித்தனையன்றோ முடிய. (எமக்கு) "[illegible]" "பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" என்கிறபடியே புருஷர்களையுங்கூட அதிக்ரமித்து நிற்பதே அபலைகளாயிருக்கிறவர்களால் பொறுக்கப்போமோ என்று அவன் இப்புகளுக்குப் பொறுக்கவொண்ணாமை தோற்றச்சொன்னார்கள் இவர்கள்; [illegible] நீங்களன்றோ முற்றீம்புசெய்கிறீர்கள், நான் இன்னமிருக்க என்வரவைக் கடாக்ஷித்துச் சிற்றிலிழைத்து வைத்திகோள் என்றான்; அதுவோ! அதுவாகில் உன்னுடைய வரவை யபேக்ஷித்துச் செய்தோமல்லோம்காண், காமன்வருங்காலமென்று அவன்வரும் மார்க்கத்திலே எங்கள் வாசல்களை அலங்கரித்தோம், நாங்கள் உன்வரவைக் கடாக்ஷித்துச்செய்யுமவர்களல்லோம், உன்னைச்சேர்ப்பார் வரவைக்கடாக்ஷித்துச் செய்யுமவர்கள் காண் நாங்கள்; ஆனபின்பு அது அப்ராப்தமென்றார்கள்; ஆகில் என்னளவும் அப்ராப்தம் என்று சிற்றிலை அழிக்கப்புக்கான்; எங்களை ஆராக நினைத்திருந்தாய், பிராட்டி பரிகரமான வெங்கள்பக்கல் அவை செய்யப்போமோ என்றார்கள்; அவன் புருஷோத்தமனால் தங்களை நலியவொண்ணாதென்னுமத்தைத் தவிர்த்துச் [illegible] கள், அத்தனையோ! அவளோடே நமக்கொரு ஸம்பந்தம் [illegible] சொல்லீர்கோளே, நான் ஸ்ரீயப்பதியல்லேனோ! நான்செய்ததுக்கு நீவார்களுண்டோ என்று அதுதன்னையே யுதியாகக்கொண்டு அழிக்கப்

என்றதைத்து, "உன்னைமாமிதன்மகனாக" என்று [illegible] தைச் சொன்னது - [illegible] அவற்றின் கார்யமா வென்றது - சீலாதிகுணகார்யமானவென்றபடி [illegible] யாதல்; அழிக்கிலோயாதல் [illegible] (உன்னைச்சொ [illegible].)

புக்கான்; (இமையிதயாதி) பிராட்டியோட்டை ஸம்பந்தம் எங்கள் பேற்றுக்குடல் என்று நினைத்திருந்தோம் நாங்கள், அது அங்ஙனன்றிக்கே எங்களிழவுக்கு உடலாம்படி பரிகசித்துவிட்டாளாகில் எங்கள் சிற்றிலை அழியாதே அவன்தன்னுடைய சிற்றிலைப்போய் அழிக்கிறார்கள். ... ... க.

இன்றுமுற்றும்முதுகுநோவவிருந்திழைத்தவிச்சிற்றிலை
நன்றுங்கண்ணுறநோக்கிநாங்கொளார்வந்தன்னைத்தணிகிடாய்
அன்றுபாலகனாகியாலிலைமேற்றுயின்றவெம்மாதியாய்
என்றுமுன்றனக்கெங்கண்மேலிரக்கமெழாததெம்பாவமே. (உ)

பதவுரை. இன்றுமுற்றும் - இன்றைப்பொழுது முழுவதும், முதுகுநோவும்படி, இருந்து - [illegible] போலே இருந்து, இழைத்த - வருந்த முயற்சிசெய்த, இ - இந்த, சிற்றிலை —, நாங்களும் —, நன்று - நன்றாக, கண் - கண்கள், உறநோக்கி - நிலைநின்றுக்கும்படி பார்த்து, ஆர்வந்தன்னை - எங்களாசையை, தணிகிடாய் - தணியும்படி பண்ணுகிடாய், அன்று - மஹாப்ரளயம் வந்தகாலத்திலே, பாலகனாகி - பாலகனுடைய வடிவைக்கொண்டு, ஆலிலைமேல் - ஆலிலையின்மேல், துயின்ற - கண்வளர்ந்தருளின, எம் - எங்களுக்கு, ஆதியாய் - காரணபூதனானவனே, என்றும் - எக்காலத்திலும், உன்றனக்கு - உனக்கு, எங்கள்மேல் - எங்கள் விஷயத்தில், இரக்கமெழாதது - இரக்கமுண்டாகாததற்குக் காரணம், எம் - எங்களுடைய, பாவம் - பாபமேயாம்.

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (இன்றுமுற்றும்) ஒருபகலாயிருக்கச் செய்தேயும் அதுதான் ஓராயிரமூழியாய் நெடுகிக்கிடந்தபடி. (முதுகுநோவ) உன்னைப்போலே "[illegible]" "பறையோம்" என்று ஒருவருத்தமும் ஸ்ர்ஷ்டித்து இதுகளுக்கு நாம் தேடிப் பெறுத்துக்கிடக்கிறதென்று நினைத்திருக்கலாவது தொன்றல்லகாண். மெய்யே நொந்து ஸ்ர்ஷ்டித்ததுகாண். (முதுகுநோவ) சிற்றிலிழைக்கை தவிர்ந்து முதுகைப்பிடிக்குமென்று பார்த்து "முதுகுநோவ"

"சிரீதர" என்றதுக்கு, "தீமைசெய்யும்" என்றபதத்துக்குச் சேர தாத்பர்யமருளிச்செய்து, "எங்கள் சிற்றில் வந்து சிதையேல்" என்றதுக்கு ஸேஷமாக தாத்பர்யாந்தரம் (பிராட்டியோட்டை யித்யாதி.) ... ... க

இரண்டாம்பாட்டு. முற்றும் - முழுதும். முதுகுநோவ, பரிச்ரமத்தை நோக்கிச் சொன்னதல்; பரிச்ரமநோவென்றுதல், நார்த்தபாவமருளிச்செய்கிறார் (சிற்றிலிழைக்கைதவிர்ந்தித்யாதி.)

என்கிறாளாய்த்து. கடக்கநின்று காணாதே சிற்றிலையழியாதே, கிட்டிநின்று காண்கையாலே இன்றுமேயில் ஆகாதோ என்றிருக்கிறார்கள். முதுகுதன்னிலே ஆடையிலேகள், அதுக்குமேலே விரகுசொற்ப்பலைகள், கர்ஷணன் இருக்கண்களாலே, நெருக்குதிருவளவுண்டு நிலையும் தளர்ந்திருப்பார்கள், இனி வெண்ணெய் விழுங்கி வளர்ந்தவர்களாகையாலே பொறுக்கமாட்டார்களிறே. (இருந்து) நாற்றைப்பிடித்துநிலத்திலே இருத்துகிறதைப்போலே யிருப்பதொன்றிறே இவர்களை யோரிடத்திலே யிருத்துகையாவது. (இழைத்த) நெஞ்சொழியப் பண்ணுகிற வ்யாபாரம் சாலவரிதிறே. (இச்சிற்றிலை) இது தானிருக்கும்படி கண்டாயே, நீ அழிப்பது இதையுமோ பார்த்தன்றோ இதிருந்தபடியால் சேதநராயிருப்பார் இதனை அழியார்களிறே; முதலிலே நீதானே அழியாயோ. நானிதனையழித்தால் உங்களுக்கு வருவதென்னென்ன; நாங்கள் இதிலிட்ட வருத்தங்கண்டாயே, நீ இத்தை யொருக்கால் கண்ணாலே பார்த்துக்கொள்ளாயென்கிறார்கள். அதுவென்? நீங்களிழைக்கிறபோதே பார்த்தன்றோ இழைத்ததென்ன; அவயவங்களோடும் பார்த்தோமித்தனையல்லது அவயவியாகப் பார்க்கப்பெற்றிலோமே, நாங்களுமிதாகக் கண்களைத்தப்பார்க்கிடுக; நான்கண்டு தீர்ப்பதுவோனேயென்ன; (நாங்களுடைய ஆர்வந்தன்னைத்தணிகிடாய்) நாங்களும் ஒருக்கால்கண்டு எங்களை அபிநிவேசத்தைக்கெடுக்கிடாய். எனக்கு இத்தனை கருத்துண்டோ, பரமப்ரயோஜநம் வேணுமென்றிருக்கைக்கிடான அறிவு எனக்குண்டோ, நான் பாலனல்லேனோ என்றான்; (அன்றியாதி) உனக்குப்பருவம் நிரம்புவதுக்குமுன்னே பிடித்தும் பணியாத்திறே எங்களை முடிக்கை. (அன்று பாலகனாகி ஆலிலைமேல் துயின்ற) ஆலந்தளிருக்குள்ளே அடங்குமதொரு வடிவைக்கொண்டு, அதிலே ஸகல லோகங்களையும் வைத்து பலனொன்று ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளி, யசோதைப்பிராட்டி தொட்டிலிலுண்ணும் வ்யாபாரமுடைய அதிலே பண்ணி, அங்ஙனுணர்ந்து நோக்குகைக்கு ஒருதாயுமின்றிக்கே, தன்னுள்வில் ஒருவரும் ஆபத்தாயிருக்கிறதாரிடத்திலே வ்யாபாரமான செயலைச்செய்து அன்று எங்களைமுடித்தாய். (ஆதியாய்) எங்களைத்தரிசௌவ[illegible] நீயழிக்கப்புக்கது.

விவரணம். (கடக்கநின்றித்யாதி.) சிற்றிலிழைக்குங்காட்டில் முதுகுநோவப்பட்டதை அருளிச்செய்கிறார் (முதல்தன்னிலேயித்யாதி.) அன்றிக்கே "இருந்து" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமாதல். நெருக்கு [illegible] அவனிடத்திலே இருக்க. நீதானே - பரமசேதநனான நீதானே. ஆர்வம் - ஆசை. பாலனல்லேனோ வென்ன; உன்பால்யமே யன்றோ பாதகமாய்த் தென்கிறார்கள் (உனக்குப்பருவமித்யாதி) நான் பாலனல்லேனோ, ஆகையாலே அழிக்கை தவிரேன் என்றுமென்று வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம்.

(என்றவியாக்யாநம்) அன்று அங்ஙனே முடிக்கப் பார்த்தாய், இன்று இங்ஙனே எங்கள் சிற்றிலழியாநின்றாய். ஆகாரங்கள் விஷயமானால் என்றுமொக்குமிறே உனக்கு எங்கள்பக்கல் க்ருபை பிறவாமைக்கு; ஐச்வர்யத்திலே நிஷித்திருக்கிற உனக்கு க்ருபை யில்லை யென்னவொண்ணுமோ; அதுக்கடி-எங்கள் பாபமிறே, "[illegible]" "மமைவதுஷ்க்ருதம் கிஞ்சித்." ௨

குண்டுநீருறைகோளரீ மதயானைகோள்விடுத்தாய் உன்னைக்
கண்டுமாலுறுவோங்களைக் கடைக்கண்களாலிட்டுவாதியேல்
வண்டல் நுண்மணல்தெள்ளியாம் வளைக்கைகளால்சிரமப்பட்டோம்
தெண்டிரைக்கடற்பள்ளியாய் எங்கள்சிற்றில்வந்துசிதையேலே. (௩)

பதவு. குண்டு - பெருத்த ஆழமுடைய, நீர் - நீருடைத்தான கடலிலே, உறை - கண்வளர்ந்தருளுமவனாய், ஆச்ரிதர்க்கு ஒருநலிவுவாராதபடி ரக்ஷிக்கைக்கு, கோள் - மிடுக்கையுடைய, அரி - ஆண்சிங்கம்போல மேனாணித்திருக்குமவனாய், மதம் - மதமுடைய, யானை - கஜேந்த்ராழ்வானுக்கு வந்த, கோள் - கொலையை, விடுத்தாய் - போக்கினவனே, உன்னை - இப்படி ஆச்ரித ரக்ஷகனான உன்னை, கண்டு - பார்த்து, மாலுறுவோங்களை - ஆசைப்படும் எங்களை, கடைக்கண்களால் இட்டு - கடைக்கண்களால் பார்த்து, வாதியேல் - நலியாதொழிகவேணும் என்ன; நீங்கள்பட்ட வருத்தமென் என்ன; யாம் - நாங்கள், வண்டல் - வண்டலிலுள்ள, நுண் - நுண்ணியதான, மணல் - மணலை, தெள்ளி--, வளை - வளையல்களணிந்த, கைகளால் - கைகளைக்கொண்டு, சிரமப்பட்டோம் - க்லேசப்பட்டோம்; தெண் - தெளிந்த, திரை - திரைகளையுடைய, கடல் - கடலிலே, பள்ளியாய் - படுக்கையாக உடையவனே, எங்கள் சிற்றில்வந்து சிதையேலே--

வ்யா.--மூன்றாம்பாட்டு. (குண்டுநீருறைகோளரி) ஆழத்துக்கு எல்லையில்லாத ஏகார்ணவத்திலே ஸ்ருஷ்ட்யுந்முகனாய்க்கொண்டு சாய்ந்தருளி, ஸ்ருஜ்யபதார்த்தங்களுக்கு ஒருநலிவுவாராதபடி அங்கே பரிகரியா யிருக்கிறவனே. (மதயானைகோள்விடுத்தாய்) ஸ்ருஷ்டித்து விட்டால் வரும் ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்கும்படிசொல்லுகிறது;- ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு முதலையால் வந்த நலிவைப் போக்கினவனே.(உன்னையித்யாதி)என்றுமொக்க ஆச்ரிதர்களாய்ப் போருமீ, உன்னைக்கண்டு பிச்சேறி யிருக்கு மெங்களை; உன்னைக்காண வேண்டி யிராதாருடைய துக்கத்தைப் போக்கிறாய்; உன்னைக்

"என்றும் உனக்கு எங்கள் மேலிரக்கமெழாதது" என்றது சேரவேணுமிறே. இரக்கம் - க்ருபை, "ஆயிற்ற" என்றபதத்தைக் கடாக்ஷித்து "பாவமே" என்கிற அவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஐச்வர்யக்ஷணேத்யாதி:) ௨

மூன்றாம்பாட்டு. கோள்-மிடுக்கு, கோள்-கொலை. "குண்டுநீர்" என்றதைப் பற்றவருளிச் செய்கிறார் (உன்னைக்காண வித்யாதி.) காணவேண்டியிராதார் - ஸ்ருஷ்டிக்குமுன்பு ஆத்மாக்கள் காணவேண்டியிரார்.

கண்ணாலே கண்டு பிச்சேறியிருக்குமெங்களுக்கு க்லேசத்தைக் கொடாநின்றாய். தங்களுக்கு அனன்யப்ரயோஜனமான ப்ரேமத்தோடே தாங்களை சொன்னவாறே, அவனும் தங்கள்பக்கல் தனக்குண்டான ஸ்நேஹத்தோடேதோற்றும்படி கடைக்கண்ணாலே பார்த்தான்; நீ உன்னுடைய அபாங்கவீக்ஷணத்தாலே எங்களை நலியாதே முடிக்கப்பார்க்க வல்லையோ. வந்த அநர்த்தமென் உங்களுக்கென்ன;(வண்டல் நுண் மணலித்யாதி) நாங்கள் பட்ட ப்ரயாஸத்தைப் பாராய்;--வண்ட லுள்ளவிடத்தே அதிலே நுண்ணியமணலைத் தெரிந்து அதுதன்னைத் தெள்ளி, அரிப்புகளையுமிருக்கிற நாங்கள், வளைகொண்டு பாடாற்ற கைசேர அடைக்கிலும் அரிதாயிருக்கிற கைகளைக்கொண்டு க்லேசப்பட்டோம். இவர்கள் இப்படிச் சொல்லச்செய்தேயும் இத்தைத் தழிக்கவொருப்பட்டான்; (தெண்டிரையித்யாதி) திருப்பாற்கடலிலே வந்து சாய்த்தது உன்னுடைய சிற்றிலழியாமைக்கே; எங்கள் சிற்றிலழிக்கிற தென்? திருப்பாற்கடலிலே கரும்பமாகக்கொண்டு இட்ட சிற்றிலன்றோ காண், வண்டல் நுண்மணல் தெள்ளியிட்ட சிற்றில் காண்; இதுவுமழியாதே; எங்கள் சிற்றிலையழியாதே இன்னமும் அவ் கேட்டாய் உன் சிற்றில் நோக்குகிறாய். அந்தக்கடற்கரை யழியாதபடி கிளைப்பிடுதல், அத்தைக் கரைகட்டுதல் செய்யப்பாராய். ௩.

பெய்யுமாமுகில்போல்வண்ணா உன்றன்பேச்சும்செய்கையுமெங்களை
மையலேற்றிமயக்கவுன்முகம் மாயமந்திரந்தான்கொலோ
நொய்யர்பிள்ளைகளென்பதற்குன்னை நோவநாங்களுரைக்கிலோம்
செய்யதாமரைக்கண்ணினாய் எங்கள்சிற்றில்வந்துசிதையேலே. (௪)

பதவு. பெய்யும் - வர்ஷியாநின்ற, மா - பெருத்த, முகில்போல - மேகம்போல, வண்ணா - திருநிறத்தை யுடையவனே, உன்றன் - உன்னுடைய, பேச்சும் - தாழ்க்கப்பேச்சுகளும், செய்கையும் - தாழ்ந்த வ்யாபாரங்களும், எங்களை - அபலைகளான பெண்களை, மையலேற்றி - பிச்சேற்றி, மயக்க - அறிவு கெடுக்கைக்கு, உன்முகம் - உன்னுடைய முகம், மாயமந்திரந்தான் கொலோ - [illegible]; செய்யதாமரை - சிவந்த தாமரைபோன்ற, கண்ணினாய் - திருக்கண்களை யுடையவனே, எங்களைப்பார்த்து, நொய்யர் - இவர்கள் மிகப்புல்லியர், பிள்ளைகள் - பாலைகளா யிருக்கிறார்கள், என்பதற்கு - என்று சொல்லுவதற்கு, நாங்கள்--, உன்னை--, நோவ - வருந்தும்படி, உரைக்கிலோம் - சொல்லமாட்டோம்; எங்கள் சிற்றில்வந்து சிதையேலே--

---

முடிக்கப்பார்க்க - முடிக்கவல்லையோ வென்றபடி. (வளைக்கை) அவன் ஸ்பர்சித்த வளையாகையாலே பாடாற்றமாக விருக்கும்; அந்த வளையும் இப்போது தரிக்கைக்கு சக்தியின்றியிலே யிருக்கிற கையைக்கொண்டு. அப்படியிருக்கச் செய்தேயும் வளையைத் தரித்துக் கொண்டு செய்தோமென்றபடி. சிரமம் - இளைப்பு. பாடாற்றமை - அதிகமாகுகை. "எங்கள் சிற்றில்" என்றதுக்கு பாவமாக(உன்சிற்றில் போலேயித்யாதி) கரைகட்டுகை - ஜெதுகட்டுகை ௩

வ்யா.—காலம்பாட்டு. (பெய்யுமாமுகிலித்யாதி) ஒருவர்க்கொரு வரோடுகம் பின்னிமூங்கிலிலிட்டு வைத்தசிக்குமாப்போலேயாய்த் து பெண்கள்முன்னே ப்ரமத்தமான வடிவோடே ஸஞ்சரிக்கிற போ இருக்கிறது. இவர்கள் தன்வாசலிலே தோற்றவாறுபட்டமைதோ ற்றவார்த்தைசொன்னவாறே, அதுவே அவகாசமாக "அடியேன் குடியேன்" என்றாப்போலே சிலதாழ்வுகள் சொல்லுவது விரல்களை வதாய்க்கொண்டு சிலைவைத்தடிசெய்யப்புக்கால் அந்நிலையைக்கண்டு அறிவுகெட்டு (உன்றன்பேச்சும் செய்கையும் எங்களை மையலேற்றி மயக்க வுன்முகம் மாயமந்திரந்தான்கொலோ) உன்னுடைய பேச் சுக்களும் வ்யாபாரங்களும் எங்களைப் பிச்சேற்றி மதிகெடுக்க உன் முகம் அம்மான்பொடியோ என்கிறார்கள். அதுக்கென்ன? இனிச் செய்யலாவதுண்டோ? என்றான்; என்? இனிச் செயலுக்குப்போக வேணுமோ? நேற்று நான் கூட வ்யாபரித்துப்பண்ணினதையுடைய நாங்கள் ஒரு உகந்தபாலே பற்றினது உன்னை மறுபட்டுப் பெறுத படி பண்ணலாய்த்திறே; அது செய்கிறிலோம். அதுசெய்தாலென் னென்னில்; (நொய்யபிள்ளை) பாலனான விவன் தங்களை யொழியச் செல்லாமை யுடையளுய்த் தங்கள் திரளிலேவைத்து புகுரப்புக்கால், "இவன் புகுந்தி தெனக்கு" என்றிருந்தால், இவர்களுக்கு என்ன சேதமுண்டு? இவன்புகுரவொண்ணாது என்று இங்ஙனே விலக்குவ தே! இவர்கள் சாலப்புல்லியராயிருந்தார்கள், பாலராயிருந்தார்கள் என்று நீபுன்னேபுகுந்து பண்ணும் மர்மம் அறியாதார் சொல்லா நிற்பர்கள். (நோவ – உரைக்கிலோம்) எங்களுக்கு ஒருக்கிமாத்ரம், உன்னை மறுபட்டுப் பெறுதபடி பண்ணலாம், அது செய்கிறிலோம். பின்னையும் அழிப்பதாக வொருப்பட்டமாறேதவிருக்கச்செய்தே யும் ஸாதரமாகப் பார்த்தான்; (செய்யதாமரைக்கண்ணினாய் எங்கள் சிற்றில்வந்துசிதையேலே) கண்ணாலே பெங்கள் அபிஸந்தியைக் குலையாதேகொள், காலாலே எங்கள் சிற்றிலையழியாதேகொள். அ.

நாலாம்பாட்டு. மையல் - பிச்சு. அம்மான்பொடி - பின்னை அப ஹரிப்பார், ஒருபொடியைப்பிள்ளையின்மேலேபோகட்டால் அத்தப்பிள்ளை "அம்மான், அம்மான்" என்று அவன்பின்னே போம் என்று ஒரு ப்ரஸித்தியுண்டு; அத்தைச் சொல்லுகிறது. இனிச்செய்யலாவதுண்டோவென்றான் என்றது - என்கையிலே அகப்பட்டபின்பு இனிப் போகவுண்டோ வென்றானென்றபடி. உகிர் - மர்மோக்தி. நொய்யர் - புல்லியர். மறுபட்டு - புறம்பு விலை செல்லாதபடி. (பெறுத படிபண்ணலாம்) "நொய்யர் பிள்ளைகளென்பதற்கு உன்னை நோவ நாங்களுரைக்கிலோம்" என்றுநீப்பது. உன்னை நோவவுரைத்தாலங்க கள், பிள்ளைகள், நொய்யர்–புல்லியர் என்பார்கள்; அதுக்காக நோவச் சொல்லமாட்டோமென்று ஸப்தார்த்தம். அபிஸந்தி-அபிப்ராயம்.அ

வெள்ளைநுண்மணல்கொண்டுசிற்றில்விசித்திரப்படவீதிவாய்த் தெள்ளிநாங்களிழைத்தகோலமழித்தியாகிலுமுன்றன்மேல் உள்ளமோடியுருகலல்லாலுரோடமொன்றுமிலோங்கண்டாய் கள்ளமாதவா கேசவா உன்முகத்தனகண்களல்லவே. (௬)

ப - ரை. சிற்றில் - லீலார்த்தமாகச் சமைத்த சிற்றில்கள், விசித்திரப் பட - நன்றாய விசித்ரமாயிருக்கும்படி, வெள்ளை - வெளுத்த, நுண் - நுண்ணிதான மணலை, மணல்கொண்டு - மணலை, தெள்ளி—, வீதி வாய் - தெருவிலே, நாங்கள்—, இழைத்த—, கோலம்-கோலத்தை, அழித்தியா கிலும் - அழித்தாயேயாகிலும், உன்றன்மேல்-உன்விஷயத்தில், உள்ளம் - எங் கள் மனஸ்ஸானது, ஓடி - சென்று, உருகலல்லால் - உருகுவது போக்கி, உரோடம் சற்றாகிலும், உரோடமொன்றும் கண்டாய் - ரோஷப்பட்டவர்களல்லோம்; கள் ளம் - களவுச் செய்கைகளை யுடையனாயிருப்பதோடு - ஸ்ரீயப்பதியானவனே, கேசவ - கேசியென்னும் அசுரனை நிரஸித்தவனே, உன் - உன்னுடைய, முகத்தன - முகத்திலுள்ளவை, கண்களல்லவே - கண்களன்றோ.

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (வெள்ளைநுண்மணல்கொண்டு) நில்லை யப்பண்ணுப்போலேவொருத்தது, அது தன்னிலும் பருக்கைகட்படிப்பொ கட்டுப்போம் தூய்மையிலேதவணையாகையாலே, அச்சமான மணலைக் கொண்டு அதுதன்னைத்தெள்ளி (சிற்றில் விசித்திரப்பட) விசித்ர ஸ்ருஷ்டி பண்ணவல்லவன் நான் என்றிராதேகொள், நாங்களும் வல்லோம்காண். (வீதிவாய்-நாங்களிழைத்தகோலம்) தெருவிலே நாங்களிழைத்த அழகிய சிற்றில்! அழித்தாயாகில். இதிருந்தபடி கண்டாயே, இத்தைக்கண்டா லழிப்பாரில்லையிறே, நீதானே அழி யாய் என்கிறார்கள். காணழித்தால்தான் நீங்கள்செய்வ தென்னென் றான்; (உன்றனித்யாதி) நீயழித்தாயாகிலும். ஒருவன் சிற்றிலை அழித்தபடியென்னென்று அதுக்குள்ளர்த்தமழித்து அடைகுலைப்படுமே துபோக்கி ரோஷமென்றுபேரிடலாவதொன்றுமில்லை, கெஞ்சவேண்டா விருக்கச்சொல்லும் வார்த்தையிதேயிது. இவர்கள், தங்களை லாயில் இழைத்தோற்றச் சொல்லச்செய்தேயும், பின்னையும் தான் கொண்ட கோட்பாடு விடாதிருக்க, அதுதன்னையும் மறைத்து ஸ்ரீயபதி யான செருக்குத்தோற்ற அங்கேயிங்கேசஞ்சரிப்பது புறம்பே அத்ய பாஸதயாவிப்பது, ருழிலைப் பேறுவதாகப்புக்கான்; அத்தையழித்து;

அஞ்சாம்பாட்டு. வாய் - இடம். இழைத்தல் - இடுதல். "ஆழி இழைப்பர்" என்ற பதப்ப்ரயோகம் (நீராவே யித்யாதி.) உரோடம்- ரோஷம். ரோஷமில்லையோவென்னா; அருளிச்செய்கிறார் (கெஞ்சவித் யாதி.) கோட்பாடு - கோணுபாடாய், உத்யோகம்.

(கள்ளமாதவா கேசவா உன் முகத்தன கண்களல்லவே) பாவீ! நீயும் இத்தைக் கண்டன்றோ அழிக்கிறாய், உன் முகத்தன கண்களல்லவோ, இவைதன்னளிக்கு உடம்பு என்னும் தின்னத்திருந்தோம், அது அங்ஙனன்றிக்கே பீலிக்கண், மாலைக்கண் ஒன்றோபாதியாய்த்தே. "கண்" என்று போய், கண்டாரை முன்னடியிலே விழவிட்டுக் கொள்வதொரு வலையிறே, "கண்ணென்னும் நெடுங்கயிறு" என்னக்கடவதிறே. ... ... (௭)

முற்றிலாதபிள்ளைகளோம் முலைபோந்திலாதோமை நாடோறும்
சிற்றில்மேலிட்டுக்கொண்டு நீ சிறிதுண்டு திண்ணெனநாமது
கற்றிலோம் கடலையடைத்தரக்கர்குலங்களைமுற்றவும்
செற்றிலங்கையைப்பூசலாக்கியசேவகாவெம்மைவாதியேல், (அ)

ப - ரை, கடலை - ஸமுத்திரத்தை, அடைத்து - ஸேதுபந்தம்பண்ணி, அரக்கர் குலங்களை முற்றவும் - ராக்ஷஸருடைய குலங்களையெல்லாம், செற்று - நிரஸித்து, இலங்கையை - லங்கையில், பூசலாக்கிய - யுத்தம்செய்தருளின, சேவகா - சேவகனே, முற்றிலாத - முதிராத, பிள்ளைகளோம் - பாலைகளுமாய், முலை - முலைகளும், போந்திலாதோமை - அங்குரியாத பெண்களை, நாடோறும் - நாள்தோறும், சிற்றில்மேல் - சிற்றில்கள்மேலே, இட்டுக்கொண்டு - ஒருவ்யாஜத்தை யிட்டுக்கொண்டு, நீ - நீ செய்யுமிது, சிறிதுண்டு - ஒருகருத்துண்டு, நாம் - நாங்கள், அது - அத்தை, திண்ணென - அறிகிறோம், கற்றிலோம் - அப்யஸிக்கவில்லை, எம்மை - இத்தன்மையரான பெண்களை, வாதியேல் - வருத்தத் தொழிய வேணும்.

வ்யா — ஆறும்பாட்டு. (முற்றிலாதபிள்ளைகளோம்) இன்னது செய்தானென்று பிறர்க்குச் சொல்லமொண்ணாதபடி சிலவற்றைச் செய்யத்தொடங்கினான்; அத்தைக்கண்டு, இலசெய்தாயாகிலும் இனியா வேண்டுவது, அதுக்கு ஏற்கத்தக்கவயிலி பருவமதிக்கு வொன்னவேண்டாவோ. உன்கினைவுநிலைக்கக் கிட்டானபருவமல்ல, உன்னைபருவத்துக்குத்தக்க அறிவுமில்லை; அறுனும் போகயோக்யதையுண்டாய்ப் பெ

(கண்களல்லவே) விருவாய், ஸம்பயமாதல்; நேத்ரமாய், ஸம்சயமாக வேறொன்றாதல்; இக்கதயநுளிச் செய்கிறார் (கண்ணென்று போயவித்யாதி) (நீயும் இத்தைக்கண்டன்றோ அழிக்கிறாய்) என்கையாலே - கண்ணென்றுல் அத்தைக்கண்டுகொண்டிருக்கைக்கு உடலொழிய அழிகைக்கு உடலல்லவாகையாலே, பீலிக் கண்ணொன்றோபாதியாய்த்தே வென்று இதுவுமொரு தாத்பர்யாந்தரம்போலே தோற்றுகிறது ... (௫)

ஆறும்பாட்டு. முற்றிலாத - இலை, "முற்றிலாத, பிள்ளை" என்று இரண்டும் இளமைக்கு வாசகமாகையாலே பேதம் அருளிச்செய்கிறார் (உன்நினைவித்யாதி) * முலைபோந்திலாதோமைக்கு அர்த்தம் (அறுவித்யாதி) நாயகனுடைய நினைவறிந்து பரிமாறுகைக்கீடான அறிவில்லாத பருவத்திலும் போகயோக்யதை புண்டிறோ இவர்களுடைக்கு.

ரிதுமாயிறே, அது வுமில்லை; காமஸ்த்ரிகளாகவுமொருசெயலைச்செய்து விடுகைதன்றிக்கே, என்றுமொக்க "சிற்றில்" என்றொரு வ்யாஜத்தையிட்டுக்கொண்டு நீ செய்கிறதுக்கு ஒருகருத்துண்டு - ஒரு லவமும் தெரியமுன்றும்; அதுவாகாதே நாங்கள் அறிந்தோகப்பயிற்றிலோம். அறிந்தவற்றை இவர்கள் அறியார் திருந்தபடி, நீயினைக்கிறவை நாங்களறிகைக்கு ஒருகுலவமும் பண்ணிற்றிலோம்; நீங்கள் கற்றிலிரோ வாகிலும் நான் கற்றேனிறேயென்று பேசிட்டு நலியத்தொடங்கினான்; (கடலைவித்யாதி) இதுக்கு முன்பு ஒருவர் கல்லைப்பித்துப்பாய்க் கடலையடைத்து, இதுக்குமுன்பு ஒருவர் மேலிட்டறியாத ராக்ஷஸ ஜாதியைப்பக்கவேரோடேக்கழித்து, சிலர் எடுத்துவிட்டு வந்து பொரக்கணிசியாத ஊரைப் பூசலாக்கப்பண்ணி, அத்தால் வந்த ஆண்பிள்ளைத்தனத்தை யுடையையாயிருக்கிறவனே. (எம்மைவாதியேல்) என்னளவுகள் பூசலிலிளையாதே கொள்; பாதிகட்டா திரண்டவிடத்தே செய்யுமவற்றை அதுக்கு வேரிரண்டவிடத்திலேயும் செய்யாதேகொள், அது ஒருத்திக்காகச் செய்த செயலன்றோ, அது இப்போது அவள்தன் பிறர்பொரய்த்தே. ... ... (அ)

பேதநன்கறிவார்களோடிவைபேசினால்பெரிதின்சுவை
யாதுமொன்றறியாதபிள்ளைகளோமைநீநலிந்தென்பயன்
ஓதமாகடல்வண்ணாவுன்மணவாட்டிமாரொடுசூழறும்
சேதுபந்தந்திருத்தினாயெம்சிற்றில்வந்துசிதையேலே. (௯)

ப - ரை. சேதுபந்தம் திருத்தினாய் - திருவணைகட்டியருளினவனே, பேதம் - நீ சொல்லும் வார்த்தையின் பேதத்தை, நன்கு - நன்றாக, அறிவார்களோடு - அறியுமவர்களான பாவைகளோடே, இவை - இவ்வார்த்தைகளை, பேசினால் - சொன்னால், பெரிதின்சுவை - மிகவும் இனிதாயிருக்கும்; யாதுமொன்றறியாத - ஒருவார்த்தையின் பொருளையும் அறியாத, பிள்ளைகளோமை - பாலைகளையிருக்கிற வெங்களை, நீ—, நலிந்து - வருத்துவதால், என்பயன் - என்னபயனோ யாதுமொன்றில்லை; ஓதம் - திரைகளையுடைத்தாய், மா - பெரிதாயிருக்கின்ற, கடல் - கடல்போன்ற, வண்ணா - திருநிறத்தையுடையவனே, உன் - உன்னுடைய, மணவாட்டிமாரொடு சூழறும் - நாயச்சிமார்களை; ஆணையாக, எங்கள் சிற்றில் வந்து சிதையேல் —.

* "சிறிதுண்டு" செய்கிறதுக்கு என்று அத்யாஹாரம். ஸ்வபக்ஷமும் - ஸம்ஶ்லேஷம். அதுவாகாதே யென்று - ஸங்கேத வசநம். கல்லைப்பித்தை - செருக்குத்தை. "கடலையடைத்து" என்பதுக்குத் தாத்பர்யார்த்தம் (அதொருத்திக்காகவித்யாதி) அதாவது - அவளோபாதி எங்கள் விரோதிகளையும் அழியச்செய்யவேண்டியிருக்க எங்களை நலியலாமோ வென்றபடி. நாங்களும் பிராட்டிமாராகையாலே (அவள் தன்றோடு) என்கிறது. ௯

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (பேதநன்கறிவார் இத்யாதி) சிலவார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறாள்;— சொல்லப்புக்க வார்த்தையினுடைய பலம் வேறொன்றினுடைய பலித்தைப் பலிப்பதாகச் சொல்லத்தொடங்கினாள்; நீசொல்லுகிறவற்றினுடைய கருத்தறிவாரோடே சொன்னாலன்றோ உனக்குத் தாத்பர்யப்ரயோஜநமுள்ளது, எங்களோடு சொன்னாலென்னப்ரயோஜநமுண்டு. (பெரிதின்சுவை) வார்த்தை அறிவாரோடே சொன்னாலன்றோ ப்ரயோஜநமுள்ளது, அவர்கள் ஒன்றுக்குப் பத்தாக மர்மத்திலே சொல்லுவார்களே, அது உனக்கு மிகவும் இனிதாயிருக்குமிறே. (யாதுமொன்றறியாத இத்யாதி) "தண்ணீர்" என்றால் தண்ணீர் கொண்டுவரும்படி பாங்கராயிருக்கிற வெங்களை நெருக்கினால் உனக்கென்ன பலமுண்டு. இவர்கள் இப்படி தங்களோடு தோற்று வார்த்தை சொன்னவாறே, வடிவு இட்டு மாறினபோலே யிராநின்றது; (ஓதமாகடல்வண்ணா) நம்வடிவிலே துவக்குண்டார்கள், நாம் செய்தது வலக்காட்டார்களென்றுச் சிந்தியாநிற்கப்புக்கான்; (உன்மணவாட்டிமாரொடு சூழறும்) உனக்கு நல்லாரோடு சூழறும் கிடாய் இத்தை அறிப்பாரில்லை, உனக்கு இதறிக்கவேணுமோ, புறம்பே எத்தனையிடங்கிடக்கிறது, இவர்களும் அவனுக்கு மர்மம்சொல்லுகிறார்களாய்த்து. ஏகதாரவ்ரதனாயிருக்கிறவனை உனக்கெத்தனைபேர் கிடக்கிறது என்கையொழிய வென்னைச்சால மர்மமிறே. இப்படியிவர்கள் ஆணையிடச் செய்தேயும் அழிக்கப்புக்கான்; (சேதுபந்தம் திருத்தினாய்) மிடுக்குக்கடான பிறப்பையுடையுமாய்ப் பருவம் நிரம்பினாளின்பு * காநென்னும் குரங்கும் பரிகரமாகக்கொண்டு கடலிலே யித்தனை மணலொழிக்கப்பட்ட பாடெல்லா மறியே; அவ்வோபாதி பேராதே அபலைகளான நாங்கள் இதிற்பட்ட வருத்தம், அப்படியுனக்கு அழிக்கவேணுமாகில் உன்னுடைய சிற்றிலைப் போயழி என்கிறார்கள். ... ... எ

ஏழாம்பாட்டு. பேதம்நன்கறிவார் - அவன் சொல்லுகிறவார்த்தையின் பேதத்தை நன்றாக அறிவார். பேதகம் - பேதம். வேறொன்றினுடைய-பாவகர்ப்பமான. ஈடுபாடு - தவிவுபாடு. ஓதம் - திரை. மா-பெருமை. சேது - அணை. பந்தம் - கட்டல். அணைகட்டுமென்றபடி. சூழறுகை - ஆணையிடுகை. "சேதுபந்தம் திருத்தினாய்" என்றதைப்பற்ற (ஏகதாரவ்ரதனென்றது.) "சேதுபந்தம் திருத்தினாய்" என்றது - மிடுக்கும் மெதுக்கும் மோஹமாயிருக்கிறது. பருவம் வசநத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (உனக்கழிக்க இத்யாதி.)(மணலொழிக்க) என்று அபராவைகச் சொன்னது - தங்களுடைய பெருவருத்தம் தோற்றுகைக்காக. அவன் சிற்றில் - வீடு. ... ... எ

வட்டவாய்ச்சிறுதூதையோடுசிறுசுளகுமணலுங்கொண்
டிட்டமாவிளையாடுவோங்களைச்சிற்றிலீடழித்தென்பயன்
தொட்டுதைத்துநலியேல்கண்டாய்சுடர்ச்சக்கரங்கையிலேந்தினாய்
கட்டியுங்கைத்தாலின்னாமையறிதியேகடல்வண்ணனே. (அ)

ப - சுடர் - விளக்கங்கொண்ட, சக்கரம் - திருவாழியை, கையில் ஏந்தினாய் - திருக்கையிலே யுடையவனாய், கடல் - கடல்போன்ற, வண்ணனே - திருநிறத்தை யுடையவனே, வட்டம் - வர்த்தமான, வாய் - வாயையுடைய, சிறுதூதையோடு - சிறியபானையையும், சிறு - சிறிய, சுளகும் - முச்சிலையும், மணலும் கொண்டு - மணலையும் கொண்டு, இட்டமா - இஷ்டமாக, விளையாடுவோங்களை - விளையாடுகிற வெங்களுடைய, சிற்றில் - மணற்கொட்டகத்தை, ஈடழித்து-ஒன்றுக்கும் உபயோகமில்லாதபடி பண்ணுகதால், என்பயன் - உனக்கு என்னப்ரயோஜநம்; தொட்டு - திருக்கையாலே தொட்டும், உதைத்து - திருவடிகளாலே உதைத்தும், நலியேல் கண்டாய் - வருத்தாதொழியவேணும்; கைத்தால் - நெஞ்சைத்துப் போறால், கட்டியும் - கருப்புக்கட்டியேயானாலும், இன்னாமை - இன்னாதென்னுமிடம், அறிதியே - அறிவாயன்றே.

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (வட்டவாய் இத்யாதி) இவற்றினுடைய விசித்ரஸந்நிவேசமிருந்தபடி கண்டாயே, இவற்றைக்கொண்டு எங்களுடைய இச்சைக்கு ஒருவரால் ஒருப்ரதிஷேதம் பண்ணவொண்ணாதபடி விளையாடுகிற வெங்களை ஓரவஞ்சியாக்கிக்காணவொண்ணாதபடி மணமுடிட்டுப் பெறுமபடி யழிக்கிற விதத்தால் என்னப்ரயோஜநமுண்டு. நீ இத்தை யழித்தால் பிறர் புத்யதிசயமாக பரிஹரிக்கவல்ல பருவமோ எங்களது; ப்ரயோஜநத்துக்கு ஒரு ப்ரயோஜநமுண்டோ. இத்தனையன்றோ ப்ரயோஜநமென்று வாராத் தொட்டான்; வாராய், எத்தனைபோதைத் தொட்டுவந்தாயென்று தெரியாது, நீ எங்களைத் தீண்டுவதே! என்று, கிட்டென்றார்கள்; ஆகில் (க) சவியுங்கோ என்றுக் காலாலே யுதைத்தான்; அந்தஸ்பர்சத்தாலே அவளர் (நலியேல்கண்டாய்) என்கிறார்கள். என்னுடைய ஸ்பர்சம் உங்களுக்கு நலிவாயிற்றோ, தாங்கள் சம்பவனல்லேன் என்று வைஸ்வரூப்யங் காட்டிநாற்போலே, திவ்யாயுதங்களை தரித்துக்காட்டி "சுடராழி வெண்சங்கேந்தி வாராய்" என்று எல்லாரும் ஆசைப்பட்டிருக்கிற வீதுவுங்களுக்குப் பொல்லாதோவென்றான்; அழகிது, அதுவும் (கட்டியும் கைத்தால் இன்னாமை யறிதியேகடல்வண்ணனே) கருப்புக்கட்டியே யாகிலும் நெஞ்சைத்தால் இன்னாதென்னு

எட்டாம்பாட்டு. சிறுதூதை - பானை. சிறுசுளகு - முச்சில். தூதை முதலானவை ஒன்றுபோலன்றிராமை யாலே (விசித்ரஸந்நிவேசமென்கிறது) (பிறர்) என்று அவனைச்சொல்லி, உன்புத்யதிசயமாக - உனக்கு இஷ்டமாகச் செய்யத்தக்க பருவமல்லவென்றபடி. வெறுமிலர் அறியாதபடி பரிஹரிக்கவல்ல பருவமோ வென்றபடி. யாதுமொன்றறியாத பிள்ளைகளிறே. கட்டி - கருப்புக்கட்டி. கைத்தால் - கசந்தால. ... ... அ

(க) சவிதல - சபித்தல். வைதலென்றபடி.

யிடம் அறிவித்தே, கடல்வண்ணனை. "கடல்வண்ணன்" என்கிற இவ்விசேஷணமிட்டதுக்குக் கருத்து — கண்டுகொண்டிருந்து மேல் படச்செய்யலாவதில்லை; ஒருகையன்றி முழுக்கைக்கழுவதல் முடித்தல் செய்யவொண்ணாதே கடலினிடம்; அப்படியேயன்றோ இவன் தன்னைக் கினவு. ... ... ௪.

மூன்றாம் பாட்டுக்கு முன்னுரைக்கட்டுப் பணி முறையைச்செய்து சிற்றிலோடு கண்ணிற்கையும் சிதைத்துக்கடவதேயோ கோவிந்தா முற்றமண்ணிடம் தாவிவின்று உலகு வென்றுகொண்டு கொண்டமைப் பற்றிமெய்ப்பிணைக்கிடக்கிறதென்பக்கமும் என்றதையே சொல்வார்.

ப - கா. கோவிந்தா — முற்றம் - வெண் மணல் முற்றத்தின் இடமுண்டு தான முற்றத்தின் கிழவு புகுந்து - வைத்து, இன் - உள்ளுடைய முகங்காட்டி - முகந்தேக்காட்டி, புன்முறுவல் செய்து - மந்தஸ்மிதம் பண்ணி, சிற்றிலோடு - நாங்கள் கட்டினவைகளையும் சிற்றிலையும், எங்கள் - எங்களுடைய, சிந்தையும் - மனத்தையும், சிதைக்கக்கடவையோ - அழிக்கக்கடவை பேர் இடம் இட்டு முகந்தான் மண்ணை - நமக்கு முற்றத்தின் மண்ணைக் கவிழ்ப்பும், தாவி - திருவடிகளாலே தாவி, விண் உலகு இத்தனையும், கீண்டு வளர்த்து, அளந்து கொண்டாய் - அளந்துகொண்டவனே, உம்மைப் பற்றி - உம்மைப் பற்றிப் பெற்று, மெய்ப்பிணைக்கு இட்டக்கால் - நீட்டக்கால், இந்தப்பக்கம் நின்றவர் - இங்கு நிற்பவர்கள், என் சொல்லார் - என்ன சொல்லமாட்டார்கள்.

வ்யா.— மூன்றாம் பாட்டு. (முற்றத்தூடு புகுந்து) இவன் கோலுமிடையே சாலப்பொல்லாதாயிருக்கும்; இவனைத்தன் பட்டத்திலேவிடும் இல் கிட்டுசெய்கை தவிரான்; அறிந்தாற்போல் மறையாமைக்கு தன் மொன்று எல்லாருக்கும்; "ஸ்வாநுந்ஞ [illegible]) "ஸம் மேத்யமேத்யமாத்யர் [illegible]" என்கிறபடியே அம்மட்பண்ணி, அத்தூச்செய்துபட்டத்து எல்லாருக்கும் இரண்டுபேர்கே மாகில் இவன் அடியொத்திக்கொண்டு வரும் என்று பார்த்து, ஒரு வழியாகப்போய், பற்றலைதேன் நடுவில் நுழைத்தான் இவ்வளவாக தன் கொள்ளுகிற முற்றத்திலே புக்கு, கதவுகளையும் தவிர்வாசல் தானும் நடைத்துக் கண்டையங்களையும் நீ இட்டு, இவனுக்குப்புகுவழி யில்லாதபடி பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள்; இவனுக்குப் புகுறுகைக்கு வழிதேடவேண்டாதே;—இப்படி விளைந்தவை அறிந்தவனுக்குக் கொண்டொன்று கூடிப்போனாப்போலே, இவன் தன்திக்கே இருக்கும் தாங்கள் அங்கண்வாசலிலே அடைந்திட்டுகொண்டார்கள். இம்முற்றத்திலே தாங்கள் இருவின் நடுவே வந்து நிற்கக்கண்டார்கள்; நாம் இவனை மறுத்துப் போக்கத்தான் நினைக்கிறோம், அழகியாயிருந்தது, இவன் வழிக்கு முற்பட்டுக் கொடுமின்றான், நாம் செய்தோமானோம். இவனை கையிலே பட்டபோம், இனி இவனுக்கு சென்றபட்டோமானால் மேல் எழிப்பும் கிளர்கிறோ! என்று பார்த்து, ஒருவோடொருவர் முகம் லஜ்ஜித்துக் கவிழ்ந்திட்டார்கள்; (இன்முகங்காட்டி) எல்லாரையும்

ஒன்பதாம்பாட்டு. ௯௰ - ௩௰. தெளபடுகை - தேர்ந்கை; இனிமைப்படுகையும்.

† "பொகட்டு" என்றும் பாடம். "[illegible]" என்றதிஃஸ்ரீ கோசங்கள்.

தனித்தனியே முகத்தைக் கெடுத்து, என்வகத்தோமிறே, பிற்பட்டோமே, கூடுதரப்பெற்றிலோமே; எவ்வழியேவந்திகோன், காலுகள் கொரத்திறே வெண்ணெய்போலே கிலேற்றுமைக்கொண்டான்; நம்மினைவு தப்புவதே! என்று தங்கள் தோல்வியை யநுஸந்தித்து லஜ்ஜித்தார்கள்; (புன்முறுவல் செய்து) அத்தைப்பார்த்து ஸ்மிதம்பண்ணினன். நாம் இவனுக்குத்தோற்று லஜ்ஜித்தோமானமை அவன் அறியலாகாது, புறம்பே அந்யபராரேமாவோமென்று அங்கேயிருந்து சிற்றிலிழைக்கப் புக்கார்கள்; இங்கே நம் ஸந்நிதியிலேயிருந்து அந்யபரதை பண்ணுவதோ என்று சிவிட்கென்று, இவைகளுக்கு நெஞ்சு கூடாதே வியாபரிக்கைக்குக் கையுங்கூடாதபடியாக இலைமறைச் செய்தான்; (சிற்றிலோடு எங்கள் சிந்தையும் சிதைக்க) உனக்குத் தான் பகமேய்க்கையன்றோ பணி, பெண்களோடு கலிக்கையும் பணியோ; லைஸலைகமாக அழிக்கக் கடவையோ. (முற்றமண்ணிடம் தாவி) ஒன்றை வாங்கப் புக்கால் கொடுத்தவர்களைக் குடியிலே தன்னுமவனன்றோ நீ; அதனாலே, * இறைப்பொழுதில் பாதாளங்கலவிருக்கை கொடுக்கு மன்னிறே. இனியென் பறிகேட்பது! கெட்டோம்!, இதுக்கு மேல் கேட்பதில்லையிறே! என்று, பரியட்டங்களையும் கழித்து, பெண்களுக்கு இடம்புகொண்டு தாய்மார்முன்பு கிழக்கொண்டுபோகும்படி பண்ணினான்; (எம்மைப்பற்றி மெய்ப்பிணைக்கிட்டக்கால்) உங்களுக்கு இது சால அழகியமாயிருந்ததேனும், நம்மோடே யன்னையை பொல்லாதே, நாத்தன்மாரும் யோகிகளும் நம்முடம்புடனே பன்னையவன்றோ ஆசைப்படுவது, உங்களுக்குப் பொல்லாதே வென்ன; எங்களுக்குமழகிதாகிலும் (இந்தப்பக்கம் நின்றவர் என் சொல்லார்) அவர்கள் தோற்றுச் சொல்வார்களோ. இத்தால் — ஸம்ஸ்லேஷம் விரோதமானபடி சொல்லுகிறது. "ஆண்பெண்ணாய் வார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினக்கே, பெண்தனத்தே, அதுக்குமேலேயொரு பெண்மை பிறந்து வார்த்தைசொல்லுகிறதென்று விட்டதோர்த்தி யிருக்கிறபடி காணும்" என்று பிள்ளை தாமும் விந்தாரயருளிச்செய்தருளின வார்த்தை. ... ... ௩.

பத்தி — பிடித்து. மெய்ப்பிணைக்கு — சவளி. "என் சொல்லார்" என்றதனைப் பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஆண்பெண்ணித்யாதி) ஆண் பெண்ணனவர்கள் — ஆழ்வார்கள். பெண்மைபிறந்து என்கிறது — "ஒருநான்று அடியிணைக்கே" என்றும், "பந்தும் கழலும் தந்துபோ கு" என்றாப்போலே பாவகர்ப்பமாக அன்னிசைவுகள் கூடுமா யிராதே, "இந்தப்பக்கம் நின்றவர் என் சொல்லார்!" என்று தங்களுடைய ஸம்ஸ்லேஷத்தில் இவ்வளவும் இசைவை மாத்தையும் தோற்றச் சொல்லுவதே! என்றபடி. ... ... ௩.

சீதைவாயமுதமுண்டாயெங்கள்சிற்றில்சிதையேலென்று
வீதிவாய்விளையாடுமாயர்சிறுமியர்மழலைச்சொல்லை
வேதவாய்த்தொழிலார்கள்வாழ்வில்லிபுத்தூர்மன்விட்டுசித்தன்றன்
கோதைவாய்த்தமிழ்வல்லவர்குறைவின்றிவைகுந்தஞ்சேருவரே. ()

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

ப - ரை. சீதை - பிராட்டியுடைய, வாயமுதம் - அதராம்ருதத்தை, உண்டாய் - உண்டவனே, எங்கள் - எங்களுடைய, சிற்றில் - சிற்றிலை, நீ —, சிதையேலென்று - சிதையாதேகொள் என்று, வீதிவாய் - வீதியிலே, விளையாடும் - விளையாடுகிற, ஆயர் சிறுமியர் - இடைப்பெண்களுடைய, மழலைச்சொல்லை - மழலைச்சொற்களை; வேதவாய் - எப்போதும் வேதமோதுகிற வாயையுடையராய், தொழிலார்கள் - வைதிகத்தொழிலையுடையாரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், வாழ் - வர்த்திக்கிற, வில்லிபுத்தூர் - ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு, மன் - நிர்வாஹகரான, விட்டுசித்தன்றன் - பெரியாழ்வார் திருமகளாரான, கோதை - ஆண்டாளுடைய, வாய் - திருப்பவளத்திலுண்டான, தமிழ் - திராவிடரூபமான இப்பத்துப் பாட்டையும், வல்லவர் - அப்யஸிக்க வல்லவர்கள், குறைவின்றி - ஒருவகைக் குறையுமின்றிக்கே, வைகுந்தம் - பரமபதத்தை, சேருவர் - கிட்டப்பெறுவர்கள் என்கிறது.

வ்யா. — நிகமத்தில் (சீதைவாயமுதமுண்டாய்) "[illegible]" "[illegible]" "ராகவ நம்மையாள்வாயாய் ராமாயணம் போற்றும்" என்கிறபடியே பருவம் நிரம்பினவளோடே விஷயங்கள் செய்தாலன்றோ உனக்கு ப்ரயோஜனமுள்ளது, உன் நினைவுக்கு பரிமாறுகைக்கு ஆளல்லாத எங்கள் சிற்றிலைச் சிதையாதேகொள்ளென்று. (வீதிவாய்த்யாதி) எல்லாரும் திரளுமிடத்திலே மறைக்க வேண்டுமவை மறைக்கவறியாதே பரியட்டங்களை யிட்டுவைத்து, லீலையாக விளையாடுகிற பருவம் நிரம்பாத இடைப்பெண்களுடைய திரம்பாமென்சொல்லை; (வேதவாயித்யாதி) வாயாலுச்சரிப்பதெல்லாம் வேதமாகையாலே செய்வதெல்லாம் வைதிகக்ரியையாயிருக்கிற ப்ராஹ்மணர் வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்க்கு ப்ரதானரான பெரியாழ்வார் திருமகளுடைய பகவதநுபவம் [illegible] - வாசிக்ரமவர்த்திக்கிற வழிந்து புறப்பட்ட சொல்லை அப்யஸிக்க வல்லவர்கள்; அனந்தவகந்தாம் இக்கப்பக்கம் நின்றவிடமென் சொல்லாமென்றுதல், அன்றிக்கே, காமன் காலிலே விழுதல் செய்யவேண்டாதே, அனந்தவகந்தாம் அருகு திப்பாருமெல்லாம் [illegible] பணியாவமரர்கள் நித்யஸேவிக்குமாம்படியான தேசத்திலேபோய்ப் புகப்பெறுவர். ... ... கூ0.

நிகமத்தில், வீதி - தெரு. வாய் - இடம். மழலை - இளமை. வாய் - ஸ்வரம். (சீதைவாயித்யாதி) கோதைவாயாலே சொல்லப்பட்ட தமிழென்று விசேஷித்தது - இனித்து சொல்லுகையன்றிக்கே பகவதநுபவம் வழிந்த சொல்லென்றபடி ... ... கூ0.

அ. — "தொட்டுதைத்து நலியேல் கண்டாய்" என்னும்படியாக வந்து ஸ்பர்சித்து, அநந்தரம், "சிற்றிலைச் சிதையேல்" என்னும்படியே இருவரும் இரண்டு தலையுமாயிருக்கை யன்றிக்கே ஒருவருடம்பொன்றே ப்ராப்தி பண்ணலாம்படி மைத்ரிலே ஷடம் வர்த்தமாய், அப்படி வர்த்தமான ஸம்ஸ்லேஷத்தால், காய்ந்து பொருந்துமாப்போலே பிரிந்து கூடாவிடில் இரண்டு தரியும் அழியுமளவாக இத்தைப் பரீக்ஷித்து, இவர்களுடைய பந்துவர்க்கமானது, சிறுப்பெண்களை யிழக்கிறவா னென்றது, இப்படியிருந்து விருமின்பு இனி போககடியென்? என்று பார்த்து, இவர்களைக் கொண்டுபோய் நிலவறைகளிலே யடைக்க; அவர்களும், பிரிவாற்றமாட்டாமை, "[illegible]" "உபலாளக்ரமாந்திராம்" என்று சொல்லுகிறபடியே ஆற்றமையெல்லா முடையராய், இவனும், "[illegible]" "தமரம்மைச் சாகவேயோபுக்கிதே" என்றும், "[illegible]" "சேஷத்வம் ஸ்வாதந்த்ர்யமாகாக்" என்றும் - பெருமான்கடித்தழுமளார்த்தும் அதியா கேவிருந்தாப்போலேயிருந்தது; அதுக்கடியென்னென்னில்; [[illegible] - தலக்கதேகாந்தராத்மனா] பகாய ப்ரவேசம் பண்ணியிருப்பார்க்கும் ஒன்று தெரியுமோ, தமக்குணர்த்தி யுண்டாகிலன்றோ அனைவரறியவல்லாவது என்னும்படியாய், இவர்களொருக்கால் உறங்காதிருக்கில், "[illegible]" "அதிஞ்ஞாலத்தம்?" என்னும்படியாய், இத்தலை "[illegible]" "ஊர்த்வமாஸாத்நஜீவிஷ்யே" என்னில்; "[illegible]" "நஜீவேயம் க்ஷணமபி" என்கிறபடியே இருக்கணமும் ஜீவிக்கமாட்டாதபடியிறே அவன்படி. இப்படி இரண்டுதலைக்கும் ஆற்றாமை கரை புரண்டிருக்க, பெண்களுடைய தமையைமறுக்கைக்கு [illegible] கள், இவர்களை நாம் முழுப்பிரோதிக்கில் இருக்குமத்தனையாயிருந்தது. நாமே சேர்த்துவிட்டோமாக வொன்றென்று, இனி யிக்ஙனே இருவழியிடுவோம்; பெண்கள் வரவாடத்துக்காகப் பனிநீராட என்றொன்றுண்டு செய்து போருவது, அத்தை இவர்கள் செய்வார்கள்; அங்கே நினைவிலே பலவும் பலிக்கிறது, நாம் இதுதன்னை மறந்தோதோராக தொழுகிறோமென்று இவர்கள் தாங்கள் தங்களிலே ஸமயம் பண்ணியிருக்க; அவனும் பிரிந்துபோது அடையில் இவர்களை போரட்டம் ஆரா

அ. — கோழி ப்ரவேசம், காய்ந்து பொருந்தும் து - ப்ர்த்பான்டமாதல்; இரும்பாதல்; பொன் முதலானவை. அதாவது - ப்ர்த்பாண்டம் பிணைந்துத்த வுடனே கொட்டுதலேயழியும், காய்ந்து கொட்டுதல் நிரந்தரமாகப் பொருந்துமாப்போலேயும், இரும்புமுதலானவை மழுவெழக் காய்ந்தால் நிரந்தரமாகப் பொருந்துமாப்போலேயும், இவர்களும் கூடினவாக்கே யிருந்தால் உடம்பல் தகாமையாய் அழிவர்கள்; பிரிந்து கூடினால் நன்றாகக்கூடி தரிப்பர்களென்றபடி.

உடைதுவேலியிறே பிலனுக்குப்பாணி, ஆகையாலே நான் பிரிந்த பின்பு பிறந்தவையானையுடைய பதினாறாயிரம் தேவிமார்களுக்கும் தனித்தனியே ஆண்டு ஆராய்ந்து வளர்ந்திருக்க விசேஷங்களும் பிறக்கிறவையும் பிறக்கப்புகுகிறவையும் அறிந்து, இப்படி வளர்ந்து போவதாக அந்த வயலித்திருந்தார்களென்று கேட்டு, தானும் ஒக்கப்போவதாகக் களித்திருக்க; அவர்களும் இவரோடொக்க ஸம்ஸ்லேஷந்தான் பொறுக்கப்போகாது, அதுக்குமேலே விஸ்லேஷமானதுதான் பாடாற்றப்போகாது, ஸம்ஸ்லேஷமோ விஸ்லேஷமோ தமாயல்லவிராது; ஆனபின்பு, அவரோடே ஸம்ஸ்லேஷித்து பின்னைப்பிரிந்து படும்பலைத்தில், முன்புற்றை விரஹதிசைக்குப் பரிஹாரமாக நீரிலேபோய் முழுகி அந்நாள்வந்த ஆயாஸத்தைப் பெற்றிருக்கவேணும்; அது செய்யுமிடத்திலகாலமையாலே முன்பு குளிக்கப்போருகு பொய்கைகளிலே போயில் அவனறிந்துவரும்; ஆனபின்பு, அவனறியாததொரு பொய்கை தேடிப் போகவேணும்; அது செய்யுமிடத்தில் திரளப்போகில் அவனறியும்; ஆனபின்பு, ஒருவரொருவராகப்போவோம்; போமிடத்திலும் வழிதெரியாதபடி இட்ட அடியை அழித்துக்கொண்டு போவோம் என்று எல்லாரும் போனார்கள்; அவ்வளவிலே, இவனும் இவர்களைப்பெறுகைக்கு * எதிர் சூழல் புக்குத் திரிவானொருவனிறே; இவர்கள் நினைவை யறிந்து, இனித்தான், திருவயோத்தையிலுள்ளாரைப்போலவுறமாதிப்போருல் அறிந் திலோமென்னுமிருக்கும் இன்பனன்றே, "[illegible]" "[illegible]" என்கிறபடியே அடியொத்திருன்; இவன்தான் "இருளன்ன மாமேனி" என்கிறபடியே இருளோடே விகல்பிக்கலாயிற்று இருப்பது, ஆகையால் சாயாவாகச் சாயை பின்செல்லுமாப்போலே, இவர்கள்பின்னே பொருந்திப்போய் முற்பட்டுக் கரையைப்பற்றினான்; இவர்களும் இடைப்பெண்களாகையாலே பரியட்டங்களையும் ஆபரணங்களையுமுடைய கரையிலே யிட்டுவைத்துப் போய் ஜலத்திலே அவகாஹித்தார்கள்; அவ்வளவிலே இவைதமையுடையவனிக்கொண்டு பெரியவேகத்தோடே போய்க் குருந்தின்மேலே யேறித் தன்னைத் தெரியாதபடி மறையநின்று இவர்களுடையவிளைவையும் பார்த்த

பிறந்த விசேஷங்களாவது — நிலவறைகளிலே பெண்களை யடைத்தது. பிறக்கிறவைகளாவது — பிக்ஷாதிகள் ஆயர்களை நீராடச்சொன்னவைகள். பிறக்கப்புகுகிறவைகளாவன பெண்கள் நீராடப்போகிறவை. அதுவும் ஸம்ஸ்லேஷமும் பவிக்கிறது. குடைவழுதாக்கவமைப்பதும் (கு டிக்காடு) என்கிறது. திருவடி பிராட்டியைத்தேட அடியொத்திருப்போலே அடியொத்திப்போருன். அடியொத்திப் போலும் அவர்கள் அதியார்களோவென்ன; அருளிச்செய்கிறர் (இவன்று வரித்யாதி.)

விடத்தில் ஆகையாலுமையாலே "இருந்தபடியென்" என்று அதுக்கென்று, நம்முடன் கூட வந்தாரொருவருமில்லை, இது ஆகாமம்கொண்டோம், இக்குளம்கொண்டோம், இக்குளம் கொண்டோம், கிருஷ்ணன் கொண்டானேறு என்று இங்கினே கலங்கி, "[illegible]" "[illegible]" என்கிறபடியே திருவடிமுன்னேயிருந்து வார்த்தை சொல்லாநிற்கச்செய்தேயும் இது இந்நிலத்தில் வைப்புண்டதொன்றல்ல—என்றிருந்தபடியாலே இதுக்கித்தன்கலகம் பிறந்ததென்னும், "[illegible]" "உக்மாதஜேநவிகாரோவாஸ்யாத்யம்மக்ருஷ்ணிகா" என்கிறபடியே — இது உந்மாதமோ, ப்ராந்திவிகாரம் பிறந்ததோ, இதிருந்தபடியென்னென்று மங்கித்துப்பின்பு தெளிந்தாப்போலே, இவர்களும் அதேகத்தை மங்கித்து; இவர்கள் எங்கும் பாருபாரு என்னப் பார்த்துக்கொண்டு வாராநிற்க; இவனைக்குருந்தின்மேலே கண்டார்கள்; கண்டவநந்தரம் "இவன் நம்மை மடிபிடித்து வந்தான், நாமும் இவனை மடிபிடித்து வாங்கிக்கொள்ளவேணுமென்று" என்றுபார்த்து, இவனைஇரப்பார், ஏத்துவார், வாழ்த்துவார், நிறுவாராய், இவனை இப்படிச்செய்யப்பெற்றுவிட்ட தாயுமொருத்தியே! என்றுஅவனை வெறுப்பார், தங்களுமுற்றமையையறிவிப்பாராய், இப்படி பலப்ரகாரங்களாலும் அநுவர்த்திக்க; அவனும், பரியட்டங்களைக்கொடுத்து ஸம்ஸ்லேஷித்தானுய்த்தலைக்கட்டுகிறது ... ... *

கோழியழைப்பதன்முன்னங்குடைந்துநீராடுவான்போந்தோம்
ஆழியன்செல்வனெழுந்தானரவணைமேற்பள்ளிகொண்டாய்
ஏழைமையாற்றவும்பட்டோமினியென்றும்பொய்கைக்குவாரோம்
தோழியுநானுந்தொழுதோம்துகிலைப்பணித்தருளாயே. (க)

பதவுரை: அரவணைமேல் - திருவனந்தாழ்வானாகிற திருப்பள்ளியிலே, பள்ளிகொண்டாய் - திருக்கண்வளருமவனே, குடைந்து - நன்றாகப்படிந்து, நீராடுவான் - நீராடுகைக்காக, கோழியழைப்பதன் முன்னம் - கோழி கூவுவதற்குமுன்னே, போந்தோம் - பொய்கைக்கு வந்தோம்; இப்போதோவென்றால், செல்வன் - ஸ்ரீமாஞன நாராயணன் பிராட்டியோடே தன்பக்கல் ஸந்நிதி பண்ணும்படியான ஐச்வர்யத்தையுடையவனை, ஆழியன் - அழகியன், எழுந்தான் - உதயமானான்; ஏங்கள் உன்னாலே, ஆற்றவும் - மிகவும், ஏழைமைபட்டோம் - இளைப்பட்டோம்; பொய்கைக்கு - இந்தத்தடாகத்துக்கு, இனி - இனிமேல், என்றும் - ஒருநாளும், வாரோம் - வரமாட்டோம்; தோழியும் - என்னுடையதோழியும், நானும் - நானுமாக, தொழுதோம் — அஞ்சலிபண்ணினோம், பணித்தருளாய் - கிருபை செய்தருளவேணும்.

மடிபிடித்து — சாடு. படைவைக்கக்கூடத்தாலென்று அர்த்தம்; சண்டையிடத்திலே. "தொழுதோம்" என்றதைப்பற்றி (இரப்பார்) என்றது. "மாவின்னாதாய் முடிமாலே" இத்யாதியைப்பற்றி (ஏத்துவார்) என்றது. "கூத்தாடவல்ல வெங்கோவே" என்கைப்பாலே-வாழ்த்துகைக்காக. "குரக்கரசா வெள்ளைமயிலே" என்கையாலே (நிறுவார்) என்றது. "அருந்தவப்பாவை" இத்யாதியைப்பற்றி, (இவனை) என்றது. "அடர்ந்தவிழ்த்தாமரை" இத்யாதியைப்பற்றி (தங்களாற்றாமையை யறிவிப்பாராய்) என்றது. பெரியதிருமொழியிலே விஸ்லேஷித்தகூடவிழைக்கையாலே இத்திருமொழியிலேவாஸ்லேஷம் அர்த்தாத்ஸித்தம்.

வ்யா:—முதற்பாட்டு. (கோழியித்யாதி) நாங்கள் ஒன்றை நினைத்துவர அது ஒன்றாய் பலித்தபடி கண்டாயே; - க்ருஷ்ணன் முன்ராத்திரிமுற்கூறெல்லாம் பெண்களுடைய முலைகளோடும் தோள்களோடும் பொருது, உறங்குவது பின்கூற்றிலே யாகையாலே, இக்காலத்திலே இவன் உணராநின்றது பற்றாசகையாய்த்து இவர்கள் போந்தது; இவர்கள் நினைவிது வாகவும் கோழிகூவினவாறே யுணருவா ரொருவனாய்த்து. தாங்கள் உறக்கமுமங்கிக் கோழியுணர்த்த வுணர்ந்து போருகைபடியைக்கண்டு அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டும் அறிந்தாய்த்துப்போந்தது. (அழைப்பதன் முன்னம்) இவன் தன்னைத் தட்டுக்கொட்டி யெழுப்புவாரைப்போலே கோழிகூவியெழுப்ப வேண்டும்படியாய்த்து நித்ராபரவசனாய்க் கிடக்கும்படி. இப்படி நம்மை மறைத்து நாமுணருவதற்கு முன்னே நீங்கள் போந்தது என்னகாரியத்துக்குத்தானென்றான்; (குடைந்து நீராடுவான் போந்தோம்) "ஸர்வாங்க..." "வாழுமவளாறிதே" என்னுமாப்போலே உன்னோட்டை விரஹதாபமெல்லாமாறும்படி குளிக்கப்போந்தோம், உன்னைவிலை நினைத்துப்போந்தோமல்லோம், நீ வருவதற்கு முன்னே குளித்து மீள்வேணுமென்னும் மநோரதத்தோடேயே போந்தோம். ஆனால் அதுக்கு வந்ததென், செய்யலாகாதோ என்ன அவனும் ஒன்றை நினைத்தான்; அதாவது - தமிழர், கலவியை "கலவியாடல்" என்று ஒருபேரையிட்டுப் போருவர்கள்; அத்தைப்பற்ற தன் அபிமதம் விளக்கிக் கூடலாகச் சொன்னவன்; உனக்கு அது செய்யவொண்ணாதுகாண், உன் நினைவை யொன்னியவந்து

முதற்பாட்டு. அதுவொன்று பொன்றது - வேறொன்றாய் பொன்றபடி. இவர்கள் நினைத்தவிதுவும், பலித்தவிது, தென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணன்று ஜீத்யாதி.) கோழியழைப்பதற்கு முன்னே நீராடப்போரவேணுமென்று நினைத்துப் புறப்பட்டார்களாகில், இவன் பின்னேவந்தபடி என்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவர்தனித்யாதி) அதாவது - இவர்கள் இப்படி நினைத்துப் புறப்பட்டார்களேயாகிலும் உடனே கோழிகூவி, அவனும் உணர்ந்துவந்தானென்று தாத்பர்யம். உறங்குகையும் உணருகையும் அறிந்தபடி எப்படி யென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தாங்களுறக்கமித்யாதி.) நீயுணருவதற்கு முன்னம் என்னாதே, "கோழியழைப்பதன் முன்னம்" என்று விசேஷித்தபோதே - கோழிகூவுவதற்கு முன்பு இவனுக்கு உறக்கமுண்டாகையும், கோழிகூவினவாறே உணருமென்றபடியாய்த்தே, இதனிந்தபடி யென் இவர்தமென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தாங்களுறக்கமித்யாதி.) தாங்களுறங்க-தங்களோடே கூடியிருக்கிறபோது உறங்குகை அந்வயம் உறக்குகை; வ்யதிரேகம் - உணருகை. குடைந்து - உள்புக்கு.

தொத்திறன் காண் ஸ்ரீமோசாதித்யமென்கிறார்கள் (ஆழியஞ்செல்வனெழுந்தான்) கடலிலே முழுகின முழுவரைப்போலே தொழிற்கின்றுதல்; அன்றிக்கே மண்டலத்தைச் சொல்லுதல்; ஆதித்ய ரதத்தைச் சொல்லுதல். (செல்வன்) ஸ்ரீயபதியான நாராயணன் தன்பக்கலிலே ப்ராட்டியோடேகூட இருப்பன்னும்படியான ஸம்பத்தையுடையவன்.

அதுபின்னை ஆர்க்கழுரு, உங்களுடைய அங்கப்ரத்யங்கங்களை அழகிதாகக்கண்டு அநுபவிக்கைக்குடலாகிறது, நீங்கள் தான் ஒருகார்யத்திலே உபக்ரமிக்கும்போது அது செய்து தலைக்கட்டுகைக்கு வேண்டும் போதறிந்தன்றே புறப்படுவது, நீங்களாரை நினைத்துப் போந்திகொலென்ன; (அரவணைமேல் பள்ளிகொண்டாய்) உன்றுறக்கத்தை மெய்யென்று போந்தோம். "விகதைந்நியமன் நியமெனும் மெனப்பின்னிழு வருவான்" என்கிறபடியே இவ்வவதாரந்தான் இருபுரிதட்டிப்பிருக்கையாலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தருளினபடியுமதுங்களுக்கு விஷமாகச்சொல்லிற்றாகவுமாம். அங்ஙனன்றிக்கே திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினபடியை நினைத்துச் சொல்லிற்றாகவுமாம். அங்கு கண்வளர்ந்தருளினபடியாகில் உன்றுடைய ரக்ஷணத்தை விச்வஸித்துப்போந்தோமென்கிறார்களாகிறது; இங்கே பள்ளிகொண்டருளினபடியாகில் படுக்கைவாய்ப்பாலே நீயுணராதே யுறங்குவதென்னுமத்தைப்பற்றப் போந்தோமென்கிறது. அவன் உறங்கினானாகில் அவ்வுறக்கத்தைய நுபவிப்பார்கள்; உணர்ந்தானாகில் அத்தை யநுபவிப்பார்கள்; வேறொன்றறியார்களே; நம்முறக்கத்தை விச்வஸித்துப்போந்த வுங்களுக்கு இப்போது வந்ததென்னென்ன; (ஏழைமை யாற்றவும் பட்டோம்)

ஆழியஞ்செல்வன் - ஆதித்யன். அதுபின்னை - ஆர்க்கழுகென்றது - ஆர்க்கு நல்லதென்றபடி. ஒருகார்யத்திலே உபக்ரமிக்கும் போதென்றது - நம்மை யதிகரமல் நீராடவென்று உபக்ரமிக்கும் போதென்றபடி. போதறிந்தன்றோ புறப்படுவதென்றது - அங்கே புறப்படவேண்டாவோ வென்றபடி. அதாவது - கோழிகூவுவதற்கு முன்னே புறப்படுகிறோமென்றதே, அதுக்குமுன்னே புறப்பட வேண்டாவோ வென்றபடி. ஆரைநினைத்து - எத்தைநினைத்து. க்ருஷ்ணனுக்குத் திருவநந்தாழ்வானுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவ்வவதார மித்யாதி.) இருபுரி - மநுஷ்யத்வே பரத்வம். உன்றுடைய ரக்ஷணத்தை விச்வஸித்துப் போந்தோமென்றது - ஆச்ரிதரக்ஷணத்திலே தீக்ஷித்திருக்கிறவனன்றோ, நம்மை நலியப்போகிறானோ என்று விச்வஸித்துப் போந்தோமென்றபடி. இதனால் - அவனுறக்கத்தோடு உணர்த்தியோடு வாசியறத் தங்களுக்கு ரக்ஷகமென்றிருப்பார்கள் என்னுமத்தை ஸ்வாபதேசமாக அருளிச்செய்கிறார் (அவனுறங்கினானாகில் இத்யாதி.) ஆற்றவும் - மிகவும்.

அழகிதாக இளிம்புபட்டோம். ஆகில் இனி இதுக்குமேல் வருவதென்? (ஆற்றவும்) மிகவும். நீ செய்தவை எங்கள் கையில் பட்டதெல்லாம் ஒருக்ஷணத்திலே நாங்கள் உன் கையிலே பட்டோமென்கிறார்கள். ஆகில் இனி இதுக்குப் பரிஹாரமுண்டோ, [illegible] — அவஸ்ய மநுபோக்தவ்ய மன்றோ, அத்தைத் தப்பப்போமோ இனி, நீங்கள்தான் இதுக்குப் போக்கடியாக நினைத்திருந்ததென் என்றான்; இதுக்குப் போக்கடியற்றுப் போகவேணுமோ (பொய்கைக்கு வாரோம்) ஸர்வஜ்ஞனே "பெண்களிடாய், க்ருஷ்ணனன் கிடாய்" என்று நியமிக்கையாலே, உனக்குத் தொழுதிறுச் செய்யவொண்ணாது, பொய்கையிற்றானே வாரோம்; இத்தனையன்றோ வென்றார்கள். "வாரோம்" என்று சொல்லியன்றோ நீங்கள் வருவதென்றான்; (என்றும் வாரோம்) என்றார்கள். "என்றும் வாரோம்" என்று சொல்லியன்றோ என்றும் வருவது என்றான்; (இனியென்றும் பொய்கைக்கு வாரோம்) இவர்கள் "வாரோம் - இனி" என்றவாறே, தப்பின்முகத்தாராக! என்று அஞ்சி தம்மையும் இவர்களையும் சேர்விடவாராரோ என்று பார்த்தான்; இரண்டுதலையையும் சேர்விடுகைக்கு பரிகரம் உண்டு வைத்தோம், இனி நம்மையும் இவர்களையும் சேர்க்கைக்கு அஞ்சவேண்டியதில்லை என்றறிந்தோம், அது பார்த்துக்கொள்ளுகிறோம்; நீங்கள் என்னை மதியாமல் போந்ததுக்குப் பரிஹாரமாகக் கும்பிடுங்கோளென்றான்; என்றவாறே, ஒரு கையாலே கும்பிட்டார்கள்; அதொண்ணாது, இரண்டு கையாலும் கும்பிடுங்கோளென்றான்; அதுவே (தோழியும் நானும் தொழுதோம்) அதுவேண்டுமோ, இருகையாலும் தொழவேணும் என்றான்; (தோழியும் நானும் தொழுதோம்) இவ்வளவிலும் தொழச்செய்தேயும் கொடாதே ஆற்[illegible]யிருப்பார்களன்றோ இது பசிப்பதுப்பண்ணின விஷயத்திலே பக்தால் கம் அபிமதம் பெற்றதன்றோ கொடுப்பது என்று பின்னையும் ஒரு நிலை நின்றான்; அந்தப் பணியித்தைத விடக்க, அஞ்சலிக்கு பலமிதுத்தின்று கொண்டு, எங்கள் துகிலைத்தந்தருள், உன் திருமொழியும் பலிப்பதொன்றன்றோ அது. [illegible] "அஞ்ஜலிப்பரமாமுத்ரா" என்னக்கடவதிறே.

"என்றும் வாரோம்" என்றது – ஒருநாளும் வாரோமென்றபடி. அது-வாராதது. தொழுதோம் – ஆனிலே ஒருகையாகத் தொழுகை அவன் திருமொழியத் திருநாமத்துக்குப் புடவை சுரந்தாப்போலே அஞ்சலிக்கும் பலிக்குமென்றபடி. ... ... க

2305

ப்ரஸித்த பத்ரிகை.

முதலாயிர வ்யாக்யாந சந்தாக்காரராகச் சேர விரும்புமவர்கள், சென்ற ௧௮௮௦ஷு மார்ச்சிமீ தொடங்கி நாளது மேமீ வரையில் அச்சிட்டு முடிந்த பாரம் ௧௩௬-இ, பாரம் ௧-இ-௧-அணாவீதம்நூ ௮-௮-0, முன்பணம் நூ ௧, ஆ நூ ௬-௮-0 செலுத்தவேண்டும்; தூரதேசசந்தாக்காரர்கள், ஷை நூ ௬-௮-0, தபால் செலவு அணா எட்டு, ஆக ரூபாய் ௧0-0-௦-இ, அடியிற் கண்டிருக்குமவர் பேருக்கு மணியார்டர் அனுப்பவேண்டும்.

௨. தூரதேச சந்தாக்காரர்கள், ஆறுமாஸத்தியபணம் முன்னதாகச் செலுத்தவேண்டும்.

௩. சந்தாக்காரர்கள், க்ரந்தம் பூர்த்தியாகுமளவும் ஸஞ்சிகைகள் வாங்கவேண்டுமே யொழிய நடுவில் நீங்கக்கூடாது.

	ரூ. ௮. பை.
சந்தாக்காரர்களுக்கு மாதந்தோறும் அனுப்பபடும் உரப்புக்கடிதத்தில் அச்சிட்ட பாரம் - ௫ - இ.	,, ௫ ,,

௪. திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த பெரியதிருமொழி, ப்ரதிபதம், வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் வ்யாக்யாநம், பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யாநம், அரும்பதவிளக்கம், இவற்றுடன் சென்ற ஜுலைமாஸத்தில் அச்சிடத்தொடங்கி, நாளது மேமீ வரையில் ௩௬-பாரம் அச்சிட்டு முடிந்தது; மாதந்தோறும் ஆறு பாரமுள்ள ஸஞ்சிகை ஒன்று வெளியிடப்படுகிறது. முதற்பத்துமுடிந்தது; இரண்டாம்பத்து நடந்துவருகிறது.

	ரூ. ௮. பை.
மாஸச் சந்தாக்காரர்களுக்கு பாரம் ௧ - இ ௬ - பை வீதம்	,, ௪ ௬
வருஷச்சந்தாக்காரர்களுக்கு பாரம் ௧ - இ ௮ - பை வீதம்	௩ ,, ,,

க்ரந்தம்முடிந்தபின்பு வாங்குமவர்களுக்கு-பாரம்-௧-இ-௧-அணா.

௧௮௮௨ஷு மேமீ ௧௨. } சித்ரகூடம் - திருவேங்கடாசார்யர்.

சென்னைநகரையடுத்த திருவல்லிக்கேணி பேயாழ்வார்ஸந்நிதி வீதியில் ௧௨-வது கதவிலக்கமுள்ள மாளிகை.